

ΠΡΟΣ ΓΑΛΑΤΑΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΑΥΛΟΥ

ΠΡΟΣ ΓΑΛΑΤΑΣ 1

- Γαλ. 1,1 Παῦλος, ἀπόστολος οὐκ ἀπ' ἀνθρώπων, οὐδὲ δι' ἀνθρώπου, ἀλλὰ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ πατρὸς τοῦ ἐγείραντος αὐτὸν ἐκ νεκρῶν,
- Γαλ. 1,1 Εγὼ ο Παῦλος, Απόστολος, που δεν ἔλαβα το αποστολικὸν ἀξίωμα ἀπὸ ἀνθρώπους, οὔτε δια τῆς μεσιτείας ἀνθρώπου, ἀλλὰ κατ' ευθείαν δια τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τοῦ Θεοῦ Πατρὸς, ὁ ὁποῖος τὸν ἀνέστησεν ἐκ νεκρῶν
- Γαλ. 1,2 καὶ οἱ σὺν ἐμοὶ πάντες ἀδελφοί, ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Γαλατίας·
- Γαλ. 1,2 καὶ ὅλοι οἱ ἀδελφοί, που εἶναι μαζὴ μου, ἀπευθύνομεν τὴν ἐπιστολὴν αὐτὴν εἰς τὰς Ἐκκλησίας τῆς Γαλατίας
- Γαλ. 1,3 χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς καὶ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,
- Γαλ. 1,3 καὶ ευχόμεθα νὰ εἶναι πάντοτε μαζὴ σας ἡ χάρις καὶ ἡ εἰρήνη ἀπὸ τοῦ Θεοῦ καὶ Πατέρα καὶ ἀπὸ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,
- Γαλ. 1,4 τοῦ δόντος ἑαυτὸν ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, ὥπως ἐξέλῃται ἡμᾶς ἐκ τοῦ ἐνεστῶτος αἰῶνος πονηροῦ κατὰ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ καὶ πατρὸς ἡμῶν,
- Γαλ. 1,4 ὁ ὁποῖος παρέδωκε τὸν ἑαυτὸν τοῦ εἰς σταυρικὸν θάνατον, διὰ νὰ ἐξαλείψῃ τὰς ἁμαρτίας μας, διὰ νὰ μας ἀποσπάσῃ καὶ μας ἐλευθερώσῃ ἀπὸ τοῦ παρόντος αἰῶνος τῆς πονηρίας καὶ τῆς κακίας, σύμφωνα με τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς μας.
- Γαλ. 1,5 ὣς ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.
- Γαλ. 1,5 Εἰς αὐτὸν οφείλεται καὶ πρέπει νὰ ἀναπέμπεται ἡ δόξα τοῖς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

- Γαλ. 1,6 Θαυμάζω ὅτι οὕτω ταχέως μετατίθεσθε ἀπὸ τοῦ καλέσαντος ὑμᾶς ἐν χάριτι Χριστοῦ εἰς ἕτερον εὐαγγέλιον,
- Γαλ. 1,6 Κατέχομαι ἀπὸ βαθεῖαν ἐκπληξιν και απορίαν εκ του γεγονότος, ὅτι τόσον εὐκόλα και γρήγορα φεύγετε ἀπὸ τον Θεόν, ο οποίος σας αποκάλεσε δια της χάριτος του Ιησού Χριστού και μεταπηδάτε εις ἄλλην διδασκαλίαν, την οποίαν οι ψευδοδιδάσκαλοι παρουσιάζουν ως ευαγγέλιον τάχα του Χριστού.
- Γαλ. 1,7 ὃ οὐκ ἔστιν ἄλλο, εἰ μὴ τινές εἰσιν οἱ τaráσσοντες ὑμᾶς καὶ θέλοντες μεταστρέψαι τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ.
- Γαλ. 1,7 Αυτό δε το ψευδοευαγγέλιον δεν εἶναι τίποτε ἄλλο, ει μη ὅτι υπάρχουν μερικοί, οι οποίοι σας αναταράσσουν και θέλουν να μεταβάλουν και νοθεύσουν το Ευαγγέλιον του Χριστού.
- Γαλ. 1,8 ἀλλὰ καὶ ἐὰν ἡμεῖς ἢ ἄγγελος ἐξ οὐρανοῦ εὐαγγελίζεται ὑμῖν παρ' ὃ εὐηγγελισάμεθα ὑμῖν, ἀνάθεμα ἔστω.
- Γαλ. 1,8 Ἀλλὰ προσέξατε τούτο· Ἐὰν και ημεῖς ἀκόμη οι Ἀπόστολοι η και ἄγγελος ἀπὸ τον ουρανόν σας κηρύττη Ευαγγέλιον διαφορετικόν ἀπὸ εκείνο, το οποίον ημεῖς ἀπ' ἀρχῆς σας ἔχομεν κηρύξει, ας εἶναι αὐτός ἀναθεματισμένος και χωρισμένος ἀπὸ τον Θεόν.
- Γαλ. 1,9 ὥς προειρήκαμεν, καὶ ἄρτι πάλιν λέγω· εἴ τις ὑμᾶς εὐαγγελίζεται παρ' ὃ παρελάβετε, ἀνάθεμα ἔστω.
- Γαλ. 1,9 Ὅπως και προφορικῶς, προηγουμένως σας εἶχαμε πει και τώρα πάλιν σας λέγω· Ἐὰν κανεῖς σας διδάσκη ἄλλο Ευαγγέλιον, διαφορετικόν ἀπὸ εκείνο, που ἔχετε παραλάβει, ας εἶναι ἀναθεματισμένος.
- Γαλ. 1,10 ἄρτι γὰρ ἀνθρώπους πείθω ἢ τὸν Θεόν; ἢ ζητῶ ἀνθρώποις ἀρέσκειν; εἰ γὰρ ἔτι ἀνθρώποις ἤρεσκον, Χριστοῦ δοῦλος οὐκ ἂν ἦμην.
- Γαλ. 1,10 Ἐν πάσῃ περιπτώσει σας ερωτῶ· με το Ευαγγέλιον που ἐκήρυξα εις σας και κηρύττω, τι επιδιώκω; Μηπως θέλω να

πείθω ανθρώπους, δια να τους κάνω ιδικήν μου παράταξιν η επιζητώ να αρέσω στον Θεόν; Μωπως τυχόν ζητώ να αρέσω στους ανθρώπους; Οχι βέβαια διότι εάν και τώρα επιζητούσα να αρέσω στους ανθρώπους, δεν θα ήμουν δούλος του Χριστού.

Γαλ. 1,11

Γνωρίζω δέ ὑμῖν, ἄδελφοί, τὸ εὐαγγέλιον τὸ εὐαγγελισθὲν ὑπ' ἐμοῦ ὅτι οὐκ ἔστι κατὰ ἄνθρωπον·

Γαλ. 1,11

Σας καθιστῶ δε γνωστόν, ἀδελφοί, ὅτι το Εὐαγγέλιον, το οποίον ἐγὼ ἐκήρυξα εἰς σας δεν εἶναι ἔργον ἀνθρώπου και δεν ἐκφράζει σκέψεις ἀνθρώπων.

Γαλ. 1,12

οὐδὲ γὰρ ἐγὼ παρὰ ἀνθρώπου παρέλαβον αὐτὸ οὔτε ἐδιδάχθην, ἀλλὰ δι' ἀποκαλύψεως Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Γαλ. 1,12

Διότι ἐγὼ-ὅπως ἄλλωστε και οἱ ἄλλοι Ἀπόστολοι-δεν ἔχω παραλάβει αὐτὸ ἀπὸ ἀνθρώπου οὔτε το ἐδιδάχθην ἀπὸ ἀνθρώπου, ἀλλὰ το παρέλαβα κατ' ευθείαν δι' ἀποκαλύψεων, τας οποίας ο ἴδιος ο Ἰησοῦς Χριστός μου ἐφάνέρωσε.

Γαλ. 1,13

Ἦκούσατε γὰρ τὴν ἐμὴν ἀναστροφὴν ποτε ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ, ὅτι καθ' ὑπερβολὴν ἐδίωκον τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ καὶ ἐπόρθουν αὐτήν,

Γαλ. 1,13

Βεβαίως και σεις οἱ ἴδιοι ἔχετε πληροφορηθῇ τὴν ζωὴν και συμπεριφορὰν που εἶχα, ὅταν ἔμενα πιστός εἰς τὴν θρησκείαν των Εβραίων και ἀκολουθοῦσα ὅσα ο Ἰουδαϊσμός ἐδίδασκε. Ἐχετε δηλαδὴ πληροφορηθῇ ὅτι, ἐπηρεασμένος βαθύτατα ἀπὸ τας παλαιὰς διδασκαλίας του Νομου και τα ἔθιμα των Ἰουδαίων, κατεδίωκα με πολὺν φανατισμόν και σκληρότητα τὴν Ἐκκλησίαν του Χριστοῦ και προσπαθοῦσα να τὴν ἐρημώσω και ἀφανίσω.

Γαλ. 1,14

καὶ προέκοπτον ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ ὑπὲρ πολλοὺς συνηλικιώτας ἐν τῷ γένει μου, περισσοτέρως ζηλωτὴς ὑπάρχων τῶν πατρικῶν μου παραδόσεων.

Γαλ. 1,14

Χαρις δε στον φανατισμόν μου αὐτόν προώδεα στον Ἰουδαϊσμόν παραπάνω ἀπὸ πολλοὺς ὁμοεθνεῖς συνομήλικας

μου, διότι εδεικνυα περισσότερο από αυτούς ζήλον δια τας πατροπαραδότους παραδόσεις μας.

Γαλ. 1,15 Ὅτε δὲ εὐδόκησεν ὁ Θεὸς ὁ ἀφορίσας με ἐκ κοιλίας μητρὸς μου καὶ καλέσας διὰ τῆς χάριτος αὐτοῦ

Γαλ. 1,15 Οταν δε ευδόκησεν ο πανάγαθος Θεός, ο οποίος με είχε ξεχωρίσει και προορίσει από την κοιλίαν ἀκόμη της μητρὸς μου, και με ἐκάλεσε δια της χάριτος του

Γαλ. 1,16 ἀποκαλύψαι τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐν ἐμοί, ἵνα εὐαγγελίζωμαι αὐτὸν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, εὐθέως οὐ προσανεθέμην σαρκὶ καὶ αἵματι,

Γαλ. 1,16 να αποκαλύψη εις την καρδίαν και την ψυχὴν μου τον Υἱὸν αὐτοῦ, δια να τον κηρύττω ως Σωτήρα εις τα ἔθνη, ἀμέσως δεν ἐζήτησα ἀπὸ κανένα ἄνθρωπον συμβουλήν και καθοδήγησιν δια την μεγάλην αὐτὴν κλήσιν.

Γαλ. 1,17 οὐδὲ ἀνῆλθον εἰς Ἱεροσόλυμα πρὸς τοὺς πρὸ ἐμοῦ ἀποστόλους, ἀλλὰ ἀπῆλθον εἰς Ἀραβίαν, καὶ πάλιν ὑπέστρεψα εἰς Δαμασκόν.

Γαλ. 1,17 Οὐτε ἀνέβηκα εις τα Ἱεροσόλυμα, δια να συναντήσω και συμβουλευθῶ τους Ἀποστόλους, που εἶχαν κληθῇ προ ἐμοῦ στο ἀποστολικὸν ἔργον, ἀλλ' ἀνεχώρησα εις τα μέρη της Ἀραβίας και πάλιν ἐπέστρεψα εις Δαμασκόν.

Γαλ. 1,18 Ἐπειτα μετὰ ἔτη τρία ἀνῆλθον εἰς Ἱεροσόλυμα ἱστορῆσαι Πέτρον, καὶ ἐπέμεινα πρὸς αὐτὸν ἡμέρας δεκαπέντε·

Γαλ. 1,18 Ἐπειτα, τρία ἔτη μετὰ την ἡμέραν που ἐκλήθην ἀπὸ τον Χριστόν, ἀνέβηκα εις τα Ἱεροσόλυμα, δια να συναντήσω και γνωρίσω προσωπικῶς τον Πέτρον και ἐμείνα κοντὰ του δεκαπέντε μόνον ἡμέρας.

Γαλ. 1,19 ἕτερον δὲ τῶν ἀποστόλων οὐκ εἶδον εἰ μὴ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν τοῦ Κυρίου.

Γαλ. 1,19 Ἄλλον δε ἀπὸ τους Ἀποστόλους δεν εἶδα, παρὰ μόνον τον Ἰάκωβον, τον ἀδελφὸν του Κυρίου.

- Γαλ. 1,20 ἃ δὲ γράφω ὑμῖν, ἰδοὺ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ὅτι οὐ
ψεύδομαι.
- Γαλ. 1,20 Αυτὰ δε που σας γράφω εἶναι ἡ ἀπόλυτος καὶ καθαρὰ
αλήθεια. Ἰδοὺ σας διαβεβαιώνω ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ὅτι δεν
ψεύδομαι. (Σας τα γράφω δε, δια να πεισθῇτε ἀπολύτως,
ὅτι τον θησαυρὸν τοῦ Ευαγγελίου δεν τον παρέλαβα ἀπὸ
κανένα ἄνθρωπον, οὔτε ἀπὸ Ἀπόστολον, ἀλλὰ κατ' ευθείαν
ἀπὸ τον Χριστόν).
- Γαλ. 1,21 ἔπειτα ἦλθον εἰς τὰ κλίματα τῆς Συρίας καὶ τῆς Κιλικίας.
- Γαλ. 1,21 Επειτα δε ἀπὸ την δεκαπενθήμερον αὐτὴν παραμονὴν μου
εἰς την Ἱερουσαλήμ, ἦλθα εἰς τας περιοχὰς τῆς Συρίας καὶ
τῆς Κιλικίας.
- Γαλ. 1,22 ἤμην δὲ ἀγνοούμενος τῷ προσώπῳ ταῖς ἐκκλησίαις τῆς
Ἰουδαίας ταῖς ἐν Χριστῷ·
- Γαλ. 1,22 Ἦμουν δε ἀγνωστος προσωπικῶς εἰς τας Ἐκκλησίας τῆς
Ἰουδαίας, αἱ οἱαὶ ἀποτελοῦντο ἀπὸ Ἰουδαίους που εἶχαν
πιστεύσει στον Χριστόν.
- Γαλ. 1,23 μόνον δὲ ἀκούοντες ἦσαν ὅτι ὁ διώκων ἡμᾶς ποτε νῦν
εὐαγγελίζεται τὴν πίστιν ἣν ποτε ἐπόρθει,
- Γαλ. 1,23 Αὐτοὶ δε μόνον ἐξ ἀκοῆς ἐπληροφοροῦντο, ὅτι ἐκεῖνος ὁ
οποῖος ἄλλοτε μας κατεδίωκε, κηρύττει τῶρα το
χαρμόσυνον μῆνυμα τῆς πίστεώς μας, τὴν οἱοίαν ἄλλοτε
κατεδίωκε καὶ προσπαθοῦσε να ἀφανίσῃ.
- Γαλ. 1,24 καὶ ἐδόξαζον ἐν ἐμοὶ τὸ Θεόν.
- Γαλ. 1,24 Καὶ ἐδόξαζαν ὅλοι τον Θεόν δια το μεγάλο θαῦμα, που
ἐπραγματοποίησε εἰς ἐμέ.

ΠΡΟΣ ΓΑΛΑΤΑΣ 2

- Γαλ. 2,1 Ἔπειτα διὰ δεκατεσσάρων ἐτῶν πάλιν ἀνέβην εἰς
Ἱεροσόλυμα μετὰ Βαρνάβα, συμπαραλαβὼν καὶ Τίτον·

- Γαλ. 2,1 Επειτα , αφού επέρασαν δεκατέσσαρα όλα έτη από το ταξίδι μου εις την Συρίαν και Κιλικίαν, ανέβηκα πάλιν εις τα Ιεροσόλυμα με τον Βαρνάβαν, παίρνοντας μαζί μου και τον Τιτον.
- Γαλ. 2,2 ἀνέβην δὲ κατὰ ἀποκάλυψιν· καὶ ἀνεθέμην αὐτοῖς τὸ εὐαγγέλιον ὃ κηρύσσω ἐν τοῖς ἔθνεσι, κατ' ἰδίαν δὲ τοῖς δοκοῦσι, μήπως εἰς κενὸν τρέχω ἢ ἔδραμον.
- Γαλ. 2,2 Ανέβηκα δε σύμφωνα με ειδικήν φανέρωσιν, που μου έκαμεν ο Θεός, και εξέθεσα στους Χριστιανούς της Ιερουσαλήμ το Ευαγγέλιον, το οποίον κηρύττω μεταξύ των εθνικών, ιδιαιτέρως δε και λεπτομερέστερα εξέθεσα τούτο εις εκείνους, οι οποίοι εθεωρούντο και ήσαν οι επίσημοι μεταξύ των Αποστόλων. Εκαμα δε αυτάς τας ανακοινώσεις, δια να ελεγχθῇ, μήπως τυχόν ματαίως κοπιάζω η εκοπίσα έως τώρα.
- Γαλ. 2,3 ἀλλ' οὐδὲ Τίτος ὁ σὺν ἐμοί, Ἕλλην ὢν, ἠναγκάσθη περιτμηθῆναι,
- Γαλ. 2,3 Αι, λοιπόν! Οχι μόνον το Ευαγγέλιόν μου ανεγνωρίσθη από όλους ως γνήσιον, αλλ' ούτε ο Τιτος ο Ελλην και απεριτίμητος, ο οποίος ήτο μαζί μου, δεν υπεχρεώθη να περιτμηθῇ.
- Γαλ. 2,4 διὰ δὲ τοὺς παρεισάκτους ψευδαδέλφους, οἵτινες παρεισῆλθον κατασκοπῆσαι τὴν ἐλευθερίαν ἡμῶν ἣν ἔχομεν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἵνα ἡμᾶς καταδουλώσωνται·
- Γαλ. 2,4 Και τούτο, όχι μόνον διότι η περιτομή είναι εντελώς άχρηστος δι' αυτούς, που πιστεύουν στον Χριστόν, αλλά και δια να μη δοθῇ αφορμῇ νοθεύσεως της αληθείας εκ μέρους των ψευδαδέλφων, οι οποίοι υπούλως είχαν εισχωρήσει εις την Εκκλησίαν σαν κατάσκοποι, δια να κλονίσουν και καταλύσουν την ελευθερίαν μας, την οποίαν έχομεν εν Χριστῷ Ιησού και δια να μας υποδουλώσουν εις την καταθλιπτικήν δουλείαν των εβραϊκῶν τύπων.
- Γαλ. 2,5 οἷς οὐδὲ πρὸς ὥραν εἴξαμεν τῇ ὑποταγῇ, ἵνα ἡ ἀλήθεια

τοῦ εὐαγγελίου διαμείνη πρὸς ὑμᾶς.

Γαλ. 2,5 Εἰς τοὺς ψευδαδελφούς αὐτοὺς οὔτε πρὸς στιγμὴν δὲν υπεχωρήσαμεν νὰ περιτμηθῇ ὁ Τίτος, διὰ νὰ μείνῃ ἔτσι καθαρὰ καὶ ἀνόθευτος ἡ ἀλήθεια τοῦ Εὐαγγελίου εἰς σὰς.

Γαλ. 2,6 ἀπὸ δὲ τῶν δοκούντων εἶναι τι, ὅποιοί ποτε ἦσαν οὐδὲν μοι διαφέρει· πρόσωπον Θεὸς ἀνθρώπου οὐ λαμβάνει· ἐμοὶ γὰρ οἱ δοκοῦντες οὐδὲν προσανέθεντο,

Γαλ. 2,6 Διὰ δε τοὺς ἐπισήμους καὶ μεγάλους μεταξύ των Ἀποστόλων, τι δηλαδὴ εφρονούσαν ἄλλοτε, πού δὲν ἐμπόδιζαν τὴν περιτομὴν καὶ τὴν τήρησιν των ἄλλων νομικῶν διατάξεων, δὲν με ἐνδιαφέρει διόλου. Ὁ Θεὸς δὲν λαμβάνει ὑπ' ὄψιν τοῦ πρόσωπον ἀνθρώπου καὶ δὲν μεροληπτεῖ, ἀλλὰ προσφέρει καθαρὰν τὴν αὐτὴν εἰς ὅλους ἀλήθειαν. Δι' αὐτὸ ἄλλωστε καὶ οἱ ἐπίσημοι μεταξύ των Ἀποστόλων δὲν προσέθεσαν εἰς ἐμὲ τίποτε περισσότερον ἀπὸ ὅσα ἐξ ἀποκαλύψεως Χριστοῦ ἐγνώριζα καὶ ἐκήρυττα.

Γαλ. 2,7 ἀλλὰ τούναντίον ἰδόντες ὅτι πεπίστευμαι τὸ εὐαγγέλιον τῆς ἀκροβυστίας καθὼς Πέτρος τῆς περιτομῆς·

Γαλ. 2,7 Ἀλλὰ ἀντιθέτως, ὅταν εἶδαν ὅτι ὁ Θεὸς μου ἔχει ἐμπιστευθῇ νὰ κηρύττω τὸ Εὐαγγέλιον στοὺς ἀπεριτμήτους, ὅπως ὁ Πέτρος στοὺς περιτμημένους Ἰουδαίους,

Γαλ. 2,8 ὁ γὰρ ἐνεργήσας Πέτρῳ εἰς ἀποστολὴν τῆς περιτομῆς ἐνήργησε καὶ ἐμοὶ εἰς τὰ ἔθνη·

Γαλ. 2,8 διότι ὁ ἴδιος ὁ Θεός, ὁ ὁποῖος εἶχε κάμει ἱκανὸν καὶ ἄξιον τὸν Πέτρον νὰ εἶναι Ἀπόστολος στοὺς Εβραίους, αὐτὸς ἀξίωσε καὶ ἐμὲ νὰ κηρύττω εἰς τὰ ἔθνη·

Γαλ. 2,9 καὶ γνόντες τὴν χάριν τὴν δοθεῖσάν μοι, Ἰάκωβος καὶ Κηφᾶς καὶ Ἰωάννης, οἱ δοκοῦντες στῦλοι εἶναι, δεξιὰς ἔδωκαν ἐμοὶ καὶ Βαρνάβᾳ κοινωνίας, ἵνα ἡμεῖς εἰς τὰ ἔθνη, αὐτοὶ δὲ εἰς τὴν περιτομὴν·

Γαλ. 2,9 καὶ ὅταν ἐγνώρισαν πλέον πολὺ καλὰ τὴν χάριν, πού μου εἶχε δοθῇ ἀπὸ τὸν Θεόν, ὁ Ἰάκωβος καὶ ὁ Πέτρος καὶ ὁ

Ιωάννης, οι οποίοι θεωρούνται -και πολύ ορθώς- ότι είναι στύλοι της Εκκλησίας, επείσθησαν πλέον απολύτως εις την αποστολήν μου. Εδωκαν δε εις εμέ και τον Βαρνάβαν το δεξί των χέρι, δια να εκφράσουν έτσι ότι συμμετέχουν και συμφωνούν απολύτως στο έργον μας, να κηρύττωμεν δηλαδή ημεῖς το Ευαγγέλιον εις τα ἔθνη, αυτοὶ δε στους Εβραίους.

Γαλ. 2,10 μόνον τῶν πτωχῶν ἵνα μνημονεύωμεν, ὃ καὶ ἐσπούδασα αὐτὸ τοῦτο ποιῆσαι.

Γαλ. 2,10 Μας παρεκάλεσαν δε μόνον να ενθυμούμεθα τους πτωχοὺς Χριστιανούς της Ιερουσαλήμ, πράγμα το οποίον ιδιαιτέρως εφρόντισα με πολλήν προθυμίαν να το κάμω.

Γαλ. 2,11 Ὅτε δὲ ἦλθε Πέτρος εἰς Ἀντιόχειαν, κατὰ πρόσωπον αὐτῷ ἀντέστην, ὅτι κατεγνωσμένος ἦν.

Γαλ. 2,11 Όταν δε ἦλθεν ο Πέτρος εις την Αντιόχειαν, φανερά και κατὰ πρόσωπον του αντιστάθηκα και διεφώνησα μαζί του, διότι ἦτο αξιόμεμπτος και αξιοκατάκριτος.

Γαλ. 2,12 πρὸ τοῦ γὰρ ἐλθεῖν τινὰς ἀπὸ Ἰακώβου μετὰ τῶν ἐθνῶν συνήσθιεν· ὅτε δὲ ἦλθον, ὑπέστελλε καὶ ἀφώριζεν ἑαυτὸν, φοβούμενος τοὺς ἐκ περιτομῆς.

Γαλ. 2,12 Το γεγονός έχει ως εξής· Πριν ἔλθουν εις την Αντιόχειαν μερικοὶ ἀπὸ τους Χριστιανούς των Ιεροσολύμων, όπου ἐπίσκοπος ἦτο ο Ιάκωβος, ο ἀδελφός του Κυρίου, ο Πέτρος συνανεστρέφετο και ἔτρωγε ελεύθερα μαζί με τους ἐξ ἐθνῶν Χριστιανούς. Όταν ὁμως ἦλθαν ἐκεῖνοι, ἄλλαξε αὐτός τακτικὴν, ἀπέφευγε τους ἐξ ἐθνῶν Χριστιανούς και ἐξεχώριζε τον εαυτὸν του, ἐπειδὴ εφοβείτο μήπως σκανδαλίση τους ἐξ Εβραίων Χριστιανούς.

Γαλ. 2,13 καὶ συνυπεκρίθησαν αὐτῷ καὶ οἱ λοιποὶ Ἰουδαῖοι, ὥστε καὶ Βαρνάβας συναπήχθη αὐτῶν τῇ ὑποκρίσει.

Γαλ. 2,13 Και μαζί με αὐτὸν υπεκρίθησαν ὅτι δεν ἔχουν τάχα ἐπικοινωνίαν με τους ἐξ ἐθνῶν Χριστιανούς και οἱ ἄλλοι Ἰουδαῖοι Χριστιανοί, ὥστε και αὐτός ἀκόμη ο Βαρνάβας

παρεσύρθη εις την υποκρισίαν των.

Γαλ. 2,14

ἀλλ' ὅτε εἶδον ὅτι οὐκ ὀρθοποδοῦσι πρὸς τὴν ἀλήθειαν τοῦ εὐαγγελίου, εἶπον τῷ Πέτρῳ ἔμπροσθεν πάντων· εἰ σὺ Ἰουδαῖος ὑπάρχων ἐθνικῶς ζῆς καὶ οὐκ ἰουδαϊκῶς, τί τὰ ἔθνη ἀναγκάζεις ἰουδαΐζειν;

Γαλ. 2,14

Αλλ' όταν είδα εγώ, ότι δεν βαδίζουν ορθώς εις την προκειμένην περίστασιν ως προς την αλήθειαν του Ευαγγελίου, είπα στον Πετρον εμπρός εις όλους· “εάν συ, μολονότι είσαι Ιουδαίος, ζης και φέρεσαι τώρα που έγινες Χριστιανός όπως οι εξ εθνών Χριστιανοί και όχι όπως οι Ιουδαίοι, διατί με αυτό που κάμνεις, θέλεις να αναγκάζης τώρα τους εξ εθνών Χριστιανούς, να υποβληθούν εις τα Ιουδαϊκά έθιμα;

Γαλ. 2,15

Ἡμεῖς φύσει Ἰουδαῖοι καὶ οὐκ ἐξ ἐθνῶν ἁμαρτωλοί,

Γαλ. 2,15

Ἡμεῖς εἴμεθα εκ γενετῆς Ιουδαίοι και δεν είμεθα αδιαφώτιστοι ἁμαρτωλοί ἀπό τα έθνη,

Γαλ. 2,16

εἰδότες δὲ ὅτι οὐ δικαιοῦται ἄνθρωπος ἐξ ἔργων νόμου ἐὰν μὴ διὰ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡμεῖς εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν ἐπιστεῦσαμεν, ἵνα δικαιωθῶμεν ἐκ πίστεως Χριστοῦ καὶ οὐκ ἐξ ἔργων νόμου, διότι οὐ δικαιωθήσεται ἐξ ἔργων νόμου πᾶσα σὰρξ.

Γαλ. 2,16

Επειδή όμως εγνωρίσαμεν καλά ότι ο άνθρωπος δεν γίνεται δίκαιος, δεν αποκτά την δικαίωσιν ενώπιον του Θεού από τας τυπικάς διατάξεις του μωσαϊκού Νομου, αλλά μόνον δια της φωτισμένης ενεργείας και ενεργού πίστεως στον Ιησούν Χριστόν, και ημεῖς επιστεῦσαμεν στον Χριστόν Ιησούν, δια να γίνωμεν δίκαιοι από την πίστιν και με την πίστιν στον Χριστόν και όχι από τα έργα του μωσαϊκού Νομου. Διότι, όπως άλλωστε έχει γραφή και εις την Παλαιάν Διαθήκην, “δεν θα δικαιωθῇ ποτέ κανείς από τα έργα του Νομου”.

Γαλ. 2,17

εἰ δὲ ζητοῦντες δικαιωθῆναι ἐν Χριστῷ εὐρέθημεν καὶ αὐτοὶ ἁμαρτωλοί, ἄρα Χριστὸς ἁμαρτίας διάκονος; μὴ

γένοιτο.

Γαλ. 2,17

Εάν δε ημεῖς, ἀφήσαντες τὸν Νόμον καὶ ζητοῦντες νὰ ἐπιτύχωμεν τὴν δικαίωσίν μας δια τῆς πίστεως καὶ ἐπικοινωνίας μας με τὸν Ἰησοῦν Χριστόν, εὐρεθήκαμεν στὸ κεφαλαιώδες αὐτὸ θέμα ἀμαρτωλοί, τότε ἔρχεται στὸ στόμα τὸ παράλογον ἐρώτημα· ἀρα γε ὁ Χριστὸς ποὺ μας ἐκάλεσεν εἰς αὐτὸν τὸν δρόμον, μας ἠπάτησε καὶ εἶναι ὑπηρέτης ἀμαρτίας; Μὴ γένοιτο νὰ σκεφθῶμεν ποτέ τέτοιαν βλασφημίαν.

Γαλ. 2,18

εἰ γὰρ ἂ κατέλυσα ταῦτα πάλιν οἰκοδομῶ, παραβάτην ἑμαυτὸν συνίστημι.

Γαλ. 2,18

Διότι, εἴναι ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἔχω καταργήσει ὡς ἀχρήστα, δηλαδὴ τὰ τυπικὰ ἔργα τοῦ μωσαϊκοῦ Νομοῦ, αὐτὰ πάλιν ἐπαναφέρω εἰς τὴν ἰσχύν καὶ τὰ τηρῶ, ἀποδεικνύω τὸν εὐατὸν μου παραβάτην, διότι ἔτσι ὁμολογῶ, ὅτι ἡ προηγουμένη παραμέλησις τῶν τυπικῶν διατάξεων τοῦ Νομοῦ ἦτο ἀμαρτία.

Γαλ. 2,19

ἐγὼ γὰρ διὰ νόμου νόμῳ ἀπέθανον, ἵνα Θεῷ ζήσω.

Γαλ. 2,19

Αὐτὸ ὅμως δὲν εἶναι ἀληθινὸ, διότι ἐγὼ δια τοῦ Νομοῦ, τὸν ὁποῖον κατήργησα καὶ ὁ ὁποῖος καταδικάζει εἰς θάνατον κάθε παραβάτην, ἔχω πλέον ἀποθάνει δι' αὐτόν, δια νὰ ζήσω πλέον ἐν τῷ Θεῷ, χάρις εἰς τὴν πίστιν μου πρὸς τὸν Χριστόν.

Γαλ. 2,20

Χριστῷ συνεσταύρωμαι· ζῶ δὲ οὐκέτι ἐγὼ, ζῇ δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστός· ὃ δὲ νῦν ζῶ ἐν σαρκί, ἐν πίστει ζῶ τῇ τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ τοῦ ἀγαπήσαντός με καὶ παραδόντος ἑαυτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ.

Γαλ. 2,20

Εγὼ ἔχω σταυρωθῇ μαζί με τὸν Χριστόν καὶ δὲν ζῶ πλέον ἐγὼ, ὁ παλαιὸς φυσικὸς ἄνθρωπος, ἀλλὰ ζῇ μέσα μου ὁ Χριστός. Αὐτὴν δὲ τὴν ζωὴν ποὺ ζῶ μέσα στὸ σῶμα μου τώρα, τὴν ζῶ με τὴν χάριν καὶ τὴν δύναμιν τῆς πίστεως στὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος με ἔχει ἀγαπήσει καὶ παρέδωκε τὸν εὐατὸν τοῦ εἰς σταυρικὸν θάνατον, δια τὴν σωτηρίαν μου.

Γαλ. 2,21 Οὐκ ἄθετῶ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ· εἰ γὰρ διὰ νόμου δικαιοσύνη, ἄρα Χριστὸς δωρεὰν ἀπέθανεν.

Γαλ. 2,21 Οχι, δεν απορρίπτω την χάριν του Θεού. Μη γένοιτο να διαπράξω ποτέ τέτοιαν φοβερὰν απερισκεψίαν. Μενῶ εἰς τὴν χάριν. Διότι εἴαν ἡ δικαίωσις ἦτο ἔργον τοῦ Νομοῦ, ἄρα ἦτο μάταιος καὶ ἀνωφελὴς ὁ θάνατος τοῦ Χριστοῦ. Αὐτὸ ὁμῶς εἶναι ἀτοπον καὶ βλάσφημον”.

ΠΡΟΣ ΓΑΛΑΤΑΣ 3

Γαλ. 3,1 Ὡ ἀνόητοι Γαλάται, τίς ὑμᾶς ἐβάσκανε τῇ ἀληθείᾳ μὴ πείθεσθαι, οἷς κατ’ ὀφθαλμοὺς Ἰησοῦς Χριστὸς προεγράφη ἐν ὑμῖν ἐσταυρωμένος;

Γαλ. 3,1 Ω ἀνόητοι Γαλάται, ποιὸς σας ἐβάσκανε, ὥστε τώρα να μη πείθεσθε καὶ να μη υπακούετε εἰς τὴν ἀλήθειαν, σεις ἐμπρὸς εἰς τὰ μάτια τῶν ὁποίων, ὁλοκάθαρα καὶ ξάστερα παρεστάθη καὶ σαν να ἐζωγραφήθη ὁ ἐσταυρωμένος Ἰησοῦς Χριστός;

Γαλ. 3,2 τοῦτο μόνον θέλω μαθεῖν ἀφ’ ὑμῶν· ἐξ ἔργων νόμου τὸ Πνεῦμα ἐλάβετε ἢ ἐξ ἀκοῆς πίστεως;

Γαλ. 3,2 Τούτο μόνον θέλω να μάθω ἀπὸ σας· τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὰ πολλὰ καὶ θαυμαστὰ χαρίσματα τοῦ, τὰ ἐλάβετε ἀπὸ τὰς τυπικὰς διατάξεστος μωσαϊκοῦ Νομοῦ ἢ τὰ ἐλάβετε ἀπὸ τοῦ κήρυγμα τῆς πίστεως που ἀκούσατε καὶ ἐδεχθήκατε;

Γαλ. 3,3 οὕτως ἀνόητοί ἐστε; ἐναρξάμενοι πνεύματι νῦν σαρκὶ ἐπιτελεῖσθε;

Γαλ. 3,3 Εἰσθε, λοιπόν, τόσο ἀνόητοι; Αφού ἀρχίσατε τόσο καλὰ με τὴν χάριν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τώρα καταλήγετε εἰς τὰς διατάξεστος Νομοῦ, που ἔχουν να κάμουν με τὴν σάρκα καὶ ὄχι με τὸν ἀγιασμόν τῆς καρδίας;

Γαλ. 3,4 τοσαῦτα ἐπάθετε εἰκῇ; εἴ γε καὶ εἰκῇ.

- Γαλ. 3,4 Τόσας δωρεάς και ευεργεσίας, που ελάβατε από το Πνεύμα το Άγιον, ματαιώς τας έχετε λάβει; Εάν βέβαια ημπορή να λεχθή ότι τας ελάβατε ματαιώς, διότι το βέβαιον είναι ότι, εάν τας περιφρονήσετε, θα γίνουν εις καταδίκην σας.
- Γαλ. 3,5 **ὁ οὖν ἐπιχορηγῶν ὑμῖν τὸ Πνεῦμα καὶ ἐνεργῶν δυνάμεις ἐν ὑμῖν, ἐξ ἔργων νόμου ἢ ἐξ ἀκοῆς πίστεως;**
- Γαλ. 3,5 Ο Θεός, λοιπόν, ο οποίος πλούσια σας χορηγεί το Πνεύμα το Άγιον και ενεργεί μεταξύ σας θαύματα μεγάλα με την άπειρον δύναμίν του, σας χορηγεί και ενεργεί αυτά από τα έργα του Νομου, που τάχα επράξατε η από την πίστιν στο κήρυγμα που έχετε ακούσει;
- Γαλ. 3,6 **καθὼς Ἀβραάμ ἐπίστευσε τῷ Θεῷ, καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην.**
- Γαλ. 3,6 Ο Θεός σας εχορήγησε το Πνεύμα του δια την πίστιν σας. Οπως συνέβη και με τον Αβραάμ, ο οποίος “επίστευσεν στον Θεόν και κατελογίσθη στο ενεργητικόν του η πίστις αυτή, ώστε ο Θεός να του δώσει την δικαίωσιν”.
- Γαλ. 3,7 **Γινώσκετε ἄρα ὅτι οἱ ἐκ πίστεως, οὗτοί εἰσιν υἱοὶ Ἀβραάμ.**
- Γαλ. 3,7 Συνεπώς γνωρίζετε, ότι τέκνα του Αβραάμ δεν είναι εκείνοι, οι οποίοι τηρούν τας διατάξτου Νομου, αλλ' όσοι έχουν δεχθή και ζουν την πίστιν στον Χριστόν.
- Γαλ. 3,8 **προῖδοῦσα δὲ ἡ γραφὴ ὅτι ἐκ πίστεως δικαιοῖ τὰ ἔθνη ὁ Θεός, προευηγγελίσατο τῷ Ἀβραάμ ὅτι ἐνευλογηθήσονται ἐν σοὶ πάντα τὰ ἔθνη.**
- Γαλ. 3,8 Επειδή δε η Αγία Γραφή προείδεν ότι από την πίστιν και δια μέσου της πίστεως έμελλεν ο Θεός να δικαιώση και σώση τα έθνη, προανήγγειλε την χαρμόσυνον αγγελίαν στον Αβραάμ, ότι “δια σου θα ευλογηθούν όλα τα έθνη” και όχι μόνον το ιουδαϊκόν.
- Γαλ. 3,9 **ὥστε οἱ ἐκ πίστεως εὐλογοῦνται σὺν τῷ πιστῷ Ἀβραάμ.**
- Γαλ. 3,9 Ωστε παίρνουν τας ευλογίας του Θεού και ευλογούνται μαζί με τον πιστόν Αβραάμ όσοι πιστεύουν, είτε Εβραίοι

είναι είτε εθνικοί.

Γαλ. 3,10 Ὅσοι γὰρ ἐξ ἔργων νόμου εἰσὶν, ὑπὸ κατάραν εἰσὶ· γέγραπται γάρ· ἐπικατάρατος πᾶς ὃς οὐκ ἐμμένει ἐν πᾶσι τοῖς γεγραμμένοις ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου τοῦ ποιῆσαι αὐτά·

Γαλ. 3,10 Διότι όσοι ευρίσκονται κάτω από τας τυπικὰς διατάξεις του Νομου, ευρίσκονται ὑπὸ την κατάραν. Επειδὴ εἰς αὐτὸν τούτον τον Νομον ἔχει γραφή· “εἶναι καταράμενος καθένας που δεν μένει πιστὸς και δεν τηρεῖ ὅλα ὅσα εἶναι γραμμένα στο βιβλίον του Νομου”.

Γαλ. 3,11 Ὅτι δὲ ἐν νόμῳ οὐδεὶς δικαιούται παρὰ τῷ Θεῷ, δῆλον· ὅτι ὁ δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσεται.

Γαλ. 3,11 Οτι δε δια μέσου του μωσαϊκοῦ Νομου κανεῖς δεν παίρνει την δικαίωσιν ενώπιον του Θεοῦ, εἶναι φανερόν. Διότι εἰς αὐτὸν τούτον τον Νομον γράφεται, ὅτι “ὁ δίκαιος θα ζήση και θα επιτύχη την σωτηρίαν του δια της πίστεως”.

Γαλ. 3,12 ὁ δὲ νόμος οὐκ ἔστιν ἐκ πίστεως, ἀλλ’ ὁ ποιήσας αὐτὰ ἄνθρωπος ζήσεται ἐν αὐτοῖς.

Γαλ. 3,12 Ο Νομος ὁμως δεν στηρίζεται εἰς την πίστιν και δεν δίδει δικαίωσιν δια της πίστεως, ἀλλ’ ὅπως γράφεται εἰς αὐτόν, “ἐκεῖνος ὁ ἄνθρωπος που ετήρησεν ὅλα τα προστάγματα του Νομου, αὐτὸς θα ζήση δι’ αὐτῶν”. (Κανεῖς ὁμως δεν ἠμπόρεσε οὔτε θα ἠμπορέση να τηρήση ὅλον τον Νομον, και ἀρα ὅλοι ευρίσκονται ὑπὸ κατάραν ἐξ αἰτίας των παραβάσεων του).

Γαλ. 3,13 Χριστὸς ἡμᾶς ἐξηγόρασεν ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου γενόμενος ὑπὲρ ἡμῶν κατάρα· γέγραπται γάρ· ἐπικατάρατος πᾶς ὁ κρεμάμενος ἐπὶ ξύλου·

Γαλ. 3,13 Ο Χριστὸς ὁμως μας ἐξηγόρασεν ἀπὸ αὐτὴν την κατάραν του Νομου με το να γίνῃ ὁ ἴδιος χάριν ἡμῶν κατάρα και να πληρώσῃ ὡς λύτρον δι’ ἡμᾶς τον σταυρικόν του θάνατον. Διότι ἔχει γραφή εἰς την Παλαιάν Διαθήκην· “καταράμενος

είναι καθένας που κρεμάται και πεθαίνει επάνω στο ξύλον του σταυρού”.

Γαλ. 3,14 ἵνα εἰς τὰ ἔθνη ἡ εὐλογία τοῦ Ἀβραάμ γένηται ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἵνα τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ Πνεύματος λάβωμεν διὰ τῆς πίστεως.

Γαλ. 3,14 Και ἐγινε κατὰρα, δια να ἐλθῃ στους εθνικούς, δια μέσου του Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἡ εὐλογία του Θεοῦ προς τον Ἀβραάμ, δια να λάβωμεν ἡμεῖς, Ἰουδαῖοι καὶ εθνικοί, δια μέσου τῆς πίστεως τὴν εὐλογημένην ὑπόσχεσιν περὶ τῶν ἀνεκτιμῆτων δωρεῶν του Ἁγίου Πνεύματος.

Γαλ. 3,15 Ἀδελφοί, κατὰ ἄνθρωπον λέγω· ὅμως ἀνθρώπου κεκυρωμένην διαθήκην οὐδεὶς ἀθετεῖ ἢ ἐπιδιατάσσεται.

Γαλ. 3,15 Ἀδελφοί, σας φέρνω ἓνα παράδειγμα, ἀπὸ ὅσα συμβαίνουν μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων. Διαθήκην ἀνθρώπου, ἡ ὁποία μετὰ τὸν θάνατον του ἔχει ἐλεγχθῇ καὶ ἀναγνωρισθῇ ὡς ἐγκυρος, κανένας δὲν τὴν καταργεῖ ἢ δὲν προσθέτει καμμίαν διάταξιν εἰς αὐτήν.

Γαλ. 3,16 τῷ δὲ Ἀβραάμ ἐρρέθησαν αἱ ἐπαγγελίαι καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ· οὐ λέγει, καὶ τοῖς σπέρμασιν, ὡς ἐπὶ πολλῶν, ἀλλ’ ὡς ἐφ’ ἑνός, καὶ τῷ σπέρματί σου, ὅς ἐστι Χριστός.

Γαλ. 3,16 Καὶ ὁ Θεὸς εἶχε συνάψῃ διαθήκην με τὸν Ἀβραάμ, ὅταν ἔδωκε τὰς ὑποσχέσους “εἰς αὐτὸν καὶ στο σπέρμα του”. Δὲν εἶπεν ὁ Θεὸς “καὶ εἰς τὰ σπέρματα αὐτοῦ”, διότι τότε θα ἐπρόκειτο περὶ πολλῶν, ἀλλ’ ὡς εἰάν ἐπρόκειτο-ὅπως καὶ ἐπρόκειτο-περὶ ἑνός μόνον, εἶπε, “καὶ στο σπέρμα σου”. στον ἀπόγονόν σου. Αὐτὸς δὲ ὁ ἓνας ἀπόγονος εἶναι ὁ Χριστός.

Γαλ. 3,17 τοῦτο δὲ λέγω· διαθήκην προκεκυρωμένην ὑπὸ τοῦ Θεοῦ εἰς Χριστὸν ὃ μετὰ ἑτὶ τετρακόσια καὶ τριάκοντα γεγονώς νόμος οὐκ ἀκυροῖ, εἰς τὸ καταργῆσαι τὴν ἐπαγγελίαν.

- Γαλ. 3,17 Ιδού τώρα η σκέψις μου· Την διαθήκην αυτήν, που είχαν επικυρωθή προηγουμένως από τον Θεόν με όρκον και ανεφέρετο στον Χριστόν, ο Νομος, ο οποίος εδόθη έπειτα από τετρακόσια τριάντα έτη, δεν την ακυρώνει-και ούτε ημπορεί να την ακυρώση-ώστε να καταργήση την υπόσχεσιν του Θεού.
- Γαλ. 3,18 **εί γάρ έκ νόμου ή κληρονομία, ούκέτι έξ έπαγγελίας· τῷ δὲ Ἀβραάμ δι' έπαγγελίας κεχάρισται ὁ Θεός.**
- Γαλ. 3,18 Θα το έπραττεν όμως αυτό, εάν η δικαίωσις και η κληρονομία της αιωνίου ζωής ήτο καρπός της τηρήσεως του νόμου και όχι δωρεά από την υπόσχεσιν του Θεού. Εις τον Αβραάμ όμως έχει χαρίσει ο Θεός αυτήν την δωρεάν, δια της υποσχέσεως που του είχε δώσει.
- Γαλ. 3,19 **Τί οὖν ὁ νόμος; τῶν παραβάσεων χάριν προσετέθη, ἄχρις οὔ ἔλθῃ τὸ σπέρμα ᾧ ἐπήγγελται, διαταγείς δι' ἀγγέλων ἐν χειρὶ μεσίτου.**
- Γαλ. 3,19 Και λοιπόν, διατί τότε εδόθη ο Νομος; Προσετέθη ο Νομος εις την υπόσχεσιν του Θεού, εξ αιτίας των παραβάσεών μας, δια να συναισθανώμεθα δηλαδή την αμαρτωλότητα και ενόχην μας, να ζητούμεν δε και να περιμένωμεν από τον Θεόν την λύτρωσιν μας, μέχρις ότου έλθῃ ο ευλογημένος απόγονος του Αβραάμ, εν τω προσώπῳ του οποίου θα επραγματοποιούνται όλα αι επαγγελίαι και θα ευλογούνται όλα τα έθνη της γης. Ο δε Νομος εκοινοποιήθη με διαταγάς δια μέσου των αγγέλων και εδόθη με το χέρι του Μωϋσέως, ως μεσίτου.
- Γαλ. 3,20 **ὁ δὲ μεσίτης ἑνὸς οὐκ ἔστιν, ὁ δὲ Θεὸς εἷς ἐστιν.**
- Γαλ. 3,20 Ο δε μεσίτης δεν είναι ενός μόνον προσώπου, αλλά τουλάχιστον δύο. Το ένα δε πρόσωπον εις την περίστασιν αυτήν είναι ο Θεός, το δε άλλο οι Εβραίοι, οι οποίοι έπρεπε να τηρήσουν κατά πάντα τον Νομον, δια να ζήσουν δια μέσου αυτού. Τον παρέβησαν όμως και ήσαν ως εκ τούτου επικατάρατοι.

- Γαλ. 3,21 ὁ οὖν νόμος κατὰ τῶν ἐπαγγελιῶν τοῦ Θεοῦ; μὴ γένοιτο. εἰ γὰρ ἐδόθη νόμος ὁ δυνάμενος ζωοποιῆσαι, ὄντως ἂν ἐκ νόμου ἦν ἡ δικαιοσύνη·
- Γαλ. 3,21 Ο Νομος, λοιπόν, είναι εναντίον των επαγγελιών του Θεού, αφού ἔκαμε τους ανθρώπους ἐξ αιτίας των παραβάσεων των καταραμένους; Οχι βέβαια. Διότι εἰάν ἐδόθη τέτοιος Νομος, ο οποίος θα ἠδύνατο να παρέχη αἰωνίαν ζωὴν, τότε θα ἠμπορούσαμεν να εἰπώμεν, ὅτι ἡ δικαίωσις του ἀνθρώπου θα ἦτο ἔργον του Νομου. Τέτοιαν δικαίωσιν ὁμως δεν δίδει ο Νομος και ἄρα δεν καταργεῖ οὔτε και ἀντιτίθεται εἰς τας ἐπαγγελίας του Θεοῦ.
- Γαλ. 3,22 ἀλλὰ συνέκλεισεν ἡ γραφή τὰ πάντα ὑπὸ ἁμαρτίαν, ἵνα ἡ ἐπαγγελία ἐκ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ δοθῇ τοῖς πιστεύουσι.
- Γαλ. 3,22 Ἀλλ' ο γραπτὸς Νομος ἐκλείσεν ολοτελῶς τὰ πάντα ὑπὸ τὴν ἁμαρτίαν, ὥστε ἡ ἐπαγγελία τῆς λυτρώσεως να δοθῇ δια τῆς πίστεως στον Ἰησοῦν Χριστόν, εἰς ὅλους δηλαδὴ που πιστεύουν.
- Γαλ. 3,23 Πρὸ δὲ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν ὑπὸ νόμον ἐφρουρούμεθα συγκεκλεισμένοι εἰς τὴν μέλλουσαν πίστιν ἀποκαλυφθῆναι.
- Γαλ. 3,23 Πριν δε να ἐλθῇ ἡ δια τῆς πίστεως λύτρωσις και σωτηρία, ὅλοι ἐφρουρούμεθα ἀπὸ τον Νομον, κλεισμένοι και περιμανδρωμένοι, προοριζόμενοι δια τὴν πίστιν, που ἐμέλλε ἐν καιρῷ να ἀποκαλυφθῇ.
- Γαλ. 3,24 ὥστε ὁ νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγονεν εἰς Χριστόν, ἵνα ἐκ πίστεως δικαιωθῶμεν·
- Γαλ. 3,24 Ὡστε ο Νομος ἐγίνε παιδαγωγὸς μας, ο οποίος μας ἐξεπαίδευε και μας προπαρασκευάζε να ποθῇσωμεν και γνωρίσωμεν τον Χριστόν, ὥστε να πάρωμεν τὴν δικαίωσιν ἀπὸ τὴν πίστιν.
- Γαλ. 3,25 ἐλθούσης δὲ τῆς πίστεως οὐκέτι ὑπὸ παιδαγωγόν

έσμεν.

- Γαλ. 3,25 Από τότε δε που ήλθεν αυτή η πίστις, που ήλθε δηλαδή ο Χριστός, ο οποίος δια της πίστεως εις αυτόν μας δίδει την δικαίωσιν, δεν είμεθα πλέον κάτω από τον παιδαγωγόν, δηλαδή κάτω από τον Νομον.
- Γαλ. 3,26 πάντες γάρ υιοὶ Θεοῦ ἐστε διὰ τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ·
- Γαλ. 3,26 Διότι ὅλοι εἰσθε υιοὶ του Θεοῦ δια της πίστεως στον Ιησούν Χριστόν,
- Γαλ. 3,27 ὅσοι γὰρ εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε.
- Γαλ. 3,27 ἐπειδὴ ὅσοι ἔχετε βαπτισθῇ στο ὄνομα του Χριστοῦ και ομολογεῖτε ἐτσι αὐτόν Σωτήρα, εφορέσατε τον Χριστόν και ενωθήκατε με αὐτόν.
- Γαλ. 3,28 οὐκ ἔστι Ἰουδαῖος οὐδὲ Ἕλληνας, οὐκ ἔστι δοῦλος οὐδὲ ἐλεύθερος, οὐκ ἔστι ἄρσεν καὶ θήλυ· πάντες γὰρ ὑμεῖς εἷς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.
- Γαλ. 3,28 Δι' αὐτό και εις την νέαν κατάστασιν, εις την βασιλείαν του Χριστοῦ, δεν υπάρχουν διαφραὶ εθνικότητος, τάξεως και φύλου. Δεν υπάρχει Ιουδαίος οὔτε Ἕλληνας, δεν υπάρχει δούλος οὔτε ἐλεύθερος, δεν υπάρχει ἄρσεν και θήλυ, διότι ὅλοι σεις εἰσθε ἕνας νέος ἄνθρωπος και νέος οργανισμός, δια μέσου του Ιησοῦ Χριστοῦ.
- Γαλ. 3,29 εἰ δὲ ὑμεῖς Χριστοῦ, ἄρα τοῦ Ἀβραάμ σπέρμα ἐστὲ καὶ κατ' ἐπαγγελίαν κληρονόμοι.
- Γαλ. 3,29 Εὰν δε σεις οι εθνικοί, που ἐπιστεῦσατε, ἀνήκετε στον Χριστόν, ἄρα εἰσθε πνευματικοὶ ἀπόγονοι του Ἀβραάμ και σύμφωνα με την υπόσχεσιν, που ο Θεός ἔδωκεν εις αὐτόν, κληρονόμοι των ευλογιών.

- Γαλ. 4,1 Λέγω δέ, ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ κληρονόμος νήπιός ἐστιν, οὐδὲν διαφέρει δούλου, κύριος πάντων ὢν,
- Γαλ. 4,1 Σας λέγω δε και τούτο· ὅτι ὅσον χρόνον ο κληρονόμος εἶναι νήπιος και ανήλικος, δεν διαφέρει τίποτε ἀπό τον δούλον, καίτοι εἶναι κύριος ὅλης της κληρονομίας.
- Γαλ. 4,2 ἀλλὰ ὑπὸ ἐπιτρόπους ἐστὶ καὶ οἰκονόμους ἄχρι τῆς προθεσμίας τοῦ πατρὸς.
- Γαλ. 4,2 Ἀλλ' ευρίσκεται πάντοτε κάτω ἀπὸ την κηδεμονίαν και την εξουσίαν των επιτρόπων, που τον εκπροσωπούν, και κάτω ἀπὸ τους οικονόμους, που διαχειρίζονται την κληρονομίαν, μέχρι της προσθεμίας, που ἔχει ορίσει με την διαθήκην του ο πατήρ.
- Γαλ. 4,3 οὕτω καὶ ἡμεῖς, ὅτε ἦμεν νήπιοι, ὑπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου ἦμεν δεδουλωμένοι·
- Γαλ. 4,3 Ἐτσι και ημεῖς οι Χριστιανοί, εφ' ὅσον διαρκούσε η νηπιακή μας ηλικία, ἀπὸ πνευματικῆς ἀπόψεως, ἡμεθα υποδουλωμένοι κάτω ἀπὸ τας στοιχειώδεις διατάξτου μωσαϊκοῦ Νομου και των ἄλλων θρησκειῶν, που ἔχουν οι ἄνθρωποι της ἀγνοίας.
- Γαλ. 4,4 ὅτε δέ ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, γενόμενον ἐκ γυναικός, γενόμενον ὑπὸ νόμον,
- Γαλ. 4,4 Ὄταν δε συνεπληρώθη ο χρόνος και ἦλθεν ο κατάλληλος καιρὸς, που εἶχεν ορισθῇ μέσα στο θεῖον σχέδιον, ἔστειλεν ο Θεός, ἀπὸ τον ουρανὸν εἰς την γην, τον Υἱὸν του, ο οποίος ἔλαβε σάρκα ἀνθρωπίνην δια μέσου παρθένου γυναικός και υπετάχθη θεληματικὰ στον μωσαϊκὸν Νομον.
- Γαλ. 4,5 ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον ἐξαγοράσῃ, ἵνα τὴν υἰοθεσίαν ἀπολάβωμεν.
- Γαλ. 4,5 Καὶ τούτο, δια να εξαγοράσῃ ἐκείνους που ευρίσκοντο κάτω ἀπὸ την κατάραν του Νομου, δια να πάρωμεν ὅλοι την υιοθεσίαν, που μας εἶχεν υποσχεθῇ ο Θεός.

- Γαλ. 4,6 Ὅτι δὲ ἐστε υἱοί, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸ Πνεῦμα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν, κρᾶζον· ἀββᾶ ὁ πατήρ.
- Γαλ. 4,6 Ακριβῶς δε διότι τώρα εἰσθε υἱοὶ τοῦ Θεοῦ, δια τοῦτο ἐστειλεν ὁ Θεὸς ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ τὸ Πνεῦμα τοῦ Υἱοῦ τοῦ εἰς τὰς καρδίας σας, ὥστε νὰ σας δίδῃ τὸ προνόμιον καὶ τὴν χάριν, νὰ ἀπευθύνεσθε πρὸς τὸν Θεὸν κράζοντες· Ἀββᾶ, δηλαδὴ Πατέρα μας.
- Γαλ. 4,7 ὥστε οὐκέτι εἶ δοῦλος, ἀλλ' υἱός· εἰ δὲ υἱός, καὶ κληρονόμος Θεοῦ διὰ Χριστοῦ.
- Γαλ. 4,7 Ὡστε σύμφωνα με αὐτὰ σὺ, ὁ Χριστιανός, δὲν εἶσαι πλέον δούλος τῶν στοιχείων τοῦ κόσμου, ἀλλ' υἱὸς τοῦ Θεοῦ. Ἐὰν δὲ εἶσαι υἱὸς τοῦ Θεοῦ, εἶσαι κατὰ συνέπειαν καὶ κληρονόμος τοῦ Θεοῦ δια μέσου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.
- Γαλ. 4,8 Ἀλλὰ τότε μὲν οὐκ εἰδότες Θεὸν ἐδουλεύσατε τοῖς μὴ φύσει οὕσι θεοῖς·
- Γαλ. 4,8 Ἀλλὰ τότε μὲν, εἰς τὴν εποχὴν τῆς ἀγνοίας καὶ εἰδωλολατρίας σας, ποὺ δὲν εἶχατε γνωρίσει τὸν ἀληθινὸν Θεόν, ἐδουλεύσατε εἰς θεοὺς, οἱ ὁποῖοι εἰς τὴν πραγματικότητα δὲν εἶναι θεοί.
- Γαλ. 4,9 νῦν δὲ γνόντες Θεόν, μᾶλλον δὲ γνωσθέντες ὑπὸ Θεοῦ, πῶς ἐπιστρέφετε πάλιν ἐπὶ τὰ ἀσθενῆ καὶ πτωχὰ στοιχεῖα, οἷς πάλιν ἄνωθεν δουλεύειν θέλετε;
- Γαλ. 4,9 Τώρα ὁμως ποὺ ἐγνωρίσατε τὸν ἀληθινὸν Θεόν, ἢ μᾶλλον ἔχετε γνωρισθῆ καὶ ἀναγνωρισθῆ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ὡς παιδιὰ τοῦ, πῶς ξαναγυρίζετε πάλιν εἰς τὰ ἀτελῆ καὶ ἀδύνατα καὶ φτωχὰ στοιχεῖα τῆς εἰδωλολατρικῆς θρησκείας καὶ τῶν τυπικῶν διατάξεων τοῦ Νομοῦ, εἰς τὰ ὁποῖα θέλετε, ὅπως καὶ πρὶν, νὰ υποδουλωθῆτε πάλιν;
- Γαλ. 4,10 ἡμέρας παρατηρεῖσθε καὶ μῆνας καὶ καιροὺς καὶ ἑνιαυτοὺς;
- Γαλ. 4,10 Ἐξετάζετε τώρα καὶ φυλάσσετε, ὅπως οἱ Εβραῖοι,

ωρισμένας ημέρας της εβδομάδος και μήνας και εποχάς του έτους και εορτάς των ετών;

Γαλ. 4,11 φοβοῦμαι ὑμᾶς μήπως εἰκῇ κεκοπίακα εἰς ὑμᾶς.

Γαλ. 4,11 Φοβούμαι, μήπως ματαιῶς και ανωφελῶς ἔχω κοπιάσει δια σας.

Γαλ. 4,12 Γίνεσθε ὡς ἐγώ, ὅτι κάγώ ὡς ὑμεῖς, ἀδελφοί, δέομαι ὑμῶν. οὐδέν με ἡδίκησατε.

Γαλ. 4,12 Θελήστε, ἀδελφοί, να γίνετε ὅπως τώρα εἰμαι ἐγώ, ο οποίος ἄλλοτε ἤμουν ὅπως σεις τώρα, (και ἐπρόσεχα με πολὺν ζήλον τας διατάξστου Νομου, τας εβραϊκάς εορτάς και τα ἄλλα ιουδαϊκά ἔθιμα, τα οποία ὁμως τώρα ἔχω ἀποκηρύξει και ἀκολουθῶ τον Χριστόν). Σας παρακαλῶ δια τοῦτο, ἀδελφοί· δεν με ἔχετε ἀδικήσει εἰς τίποτε, (ὥστε ἐγώ να θέλω να σας βλάψω. Εξ ἀντιθέτου, ἐγώ σας ἀγαπῶ και ποθῶ πάντοτε το καλόν σας).

Γαλ. 4,13 οἶδατε δὲ ὅτι δι' ἀσθενείαν τῆς σαρκὸς εὐηγγελισάμην ὑμῖν τὸ πρότερον,

Γαλ. 4,13 Ξεύρετε ἄλλωστε, ὅτι ἐνεκα σωματικῆς ἀσθενείας ἐμεινα μεταξὺ σας, καθὼς ἐπερνούσα ἀπὸ την χώρα σας, και ἐκύρυξα εἰς σας πρώτην φοράν το Εὐαγγέλιον του Χριστοῦ.

Γαλ. 4,14 καὶ τὸν πειρασμόν μου τὸν ἐν τῇ σαρκί μου οὐκ ἐξουθενήσατε οὐδὲ ἐξεπτύσατε, ἀλλ' ὡς ἄγγελον Θεοῦ ἐδέξασθέ με, ὡς Χριστὸν Ἰησοῦν.

Γαλ. 4,14 Και την θλίψιν μου αὐτὴν την σωματικὴν δεν την περιφρονήσατε, οὔτε και με ἀηδιάσατε, ἀλλὰ τουναντίον με ἐδέχθητε σαν ἄγγελον Θεοῦ, σαν αὐτόν τον Ἰησοῦν Χριστόν.

Γαλ. 4,15 τίς οὖν ἦν ὁ μακαρισμός ὑμῶν; μαρτυρῶ γὰρ ὑμῖν ὅτι εἰ δυνατόν τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν ἐξορύξαντες ἂν ἐδώκατέ μοι.

Γαλ. 4,15 Τι ἐγινε, λοιπόν, ο μακαρισμός σας εκ μέρους των ἀνθρώπων, που με ἐδεχθήκατε με τέτοιαν διάθεσιν και

προθυμίαν; Διότι, το καταθέτω προς τιμήν σας, ότι αν ήτο δυνατόν και αυτά ακόμη τα μάτια σας θα τα εβγάζατε και θα μου τα edίδατε. Τόσον πολύ με είχατε εκτιμήσει και αγαπήσει.

Γαλ. 4,16

ὥστε ἐχθρὸς ὑμῶν γέγονα ἀληθεύων ὑμῖν;

Γαλ. 4,16

Ὡστε ἔχω γίνει τώρα εχθρὸς σας, ἐπειδὴ σας λέγω τὴν ἀλήθειαν;

Γαλ. 4,17

ζηλοῦσιν ὑμᾶς οὐ καλῶς, ἀλλὰ ἐκκλείσαι ὑμᾶς θέλουσιν, ἵνα αὐτοὺς ζηλοῦτε.

Γαλ. 4,17

Διατί πείθεσθε στους ψευδοδιδασκάλους; Αυτοὶ δεικνύουν ζήλον για σας, ὄχι βέβαια δια το καλὸν σας, ἀλλὰ διότι θέλουν να σας αποκλείσουν ἀπὸ τὴν ὀρθὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ, δια να δεικνύετε ζήλον και υπακοήν εἰς αὐτοὺς τοὺς ἰδίους και να γίνετε ἔτσι ὄργανα ἐξυπηρετήσεως των.

Γαλ. 4,18

καλὸν δὲ τὸ ζηλοῦσθαι ἐν καλῷ πάντοτε καὶ μὴ μόνον ἐν τῷ παρεῖναι με πρὸς ὑμᾶς.

Γαλ. 4,18

Καλὸν εἶναι το να εἰσθε πάντοτε ζηλευτοὶ και αξιομίμητοι, στο καλὸν ὅμως και το σύμφωνον πρὸς το θέλημα τοῦ Θεοῦ. Και αὐτὸ πρέπει να γίνεται πάντοτε, και ὄχι μόνον ὅταν ἐγὼ εὐρίσκωμαι μαζί σας.

Γαλ. 4,19

τεκνία μου, οὓς πάλιν ὠδίνω, ἄχρις οὔ μορφωθῇ Χριστὸς ἐν ὑμῖν!

Γαλ. 4,19

Παιδάκια μου, ἀγαπημένα μου πνευματικὰ παιδιὰ, δια τους οποιoὺς πάλιν ξαναδοκιμάζω πόνους και ὠδύνας, μέχρις ὅτου ἡ προσωπικότης τοῦ Χριστοῦ μορφωθῇ μέσα σας.

Γαλ. 4,20

ἤθελον δὲ παρεῖναι πρὸς ὑμᾶς ἄρτι καὶ ἀλλάξαι τὴν φωνήν μου, ὅτι ἀποροῦμαι ἐν ὑμῖν.

Γαλ. 4,20

Ἦθελα δε να εἶμαι πάλιν παρὼν μεταξύ σας τώρα και να ἀλλάξω τον πατρικὸν τόνον τῆς φωνῆς μου εἰς θρήνον και δάκρυα, διότι εὐρίσκομαι εἰς ἀπορίαν και δεν γνωρίζω πῶς να φερθῶ ἀπέναντί σας.

Γαλ. 4,21

Λέγετέ μοι οἱ ὑπὸ νόμον θέλοντες εἶναι· τὸν νόμον οὐκ

ἀκούετε;

- Γαλ. 4,21 Πεστε μου, σεις οι οποίοι θέλετε να είσθε κάτω από την εξουσίαν του Νομου, δεν ακούετε τι λέγει αυτός ο Νομος;
- Γαλ. 4,22 γέγραπται γάρ ὅτι Ἀβραάμ δύο υἱοὺς ἔσχεν, ἓνα ἐκ τῆς παιδίσκης καὶ ἓνα ἐκ τῆς ἐλευθέρας.
- Γαλ. 4,22 Διότι ἐκεῖ ἔχει γραφή, ὅτι ο Αβραάμ απέκτησε δύο παιδιά, ἓνα παιδί ἀπὸ τὴν δούλην του, τὴν Ἀγαρ, καὶ ἓνα παιδί ἀπὸ τὴν ἐλευθέραν, ἀπὸ τὴν Σαρραν.
- Γαλ. 4,23 ἀλλ' ὁ μὲν ἐκ τῆς παιδίσκης κατὰ σάρκα γεγέννηται, ὁ δὲ ἐκ τῆς ἐλευθέρας διὰ τῆς ἐπαγγελίας.
- Γαλ. 4,23 Ἀλλ' ο μὲν πρῶτος υἱός, ο ἀπὸ τὴν δούλην, ἔχει γεννηθῇ, ὅπως συνήθως, κατὰ τοὺς βιολογικοὺς νόμους τῆς σαρκός, χωρὶς καμμίαν ἐιδικὴν εὐνοίαν καὶ υπόσχεσιν τοῦ Θεοῦ. Ο δε ἄλλος, ἀπὸ τὴν ἐλευθέραν, τὴν Σαρραν, ἐγεννήθη σύμφωνα με τὴν υπόσχεσιν, που ἔδωκεν ο Θεός στον Αβραάμ.
- Γαλ. 4,24 ἅτινά ἐστιν ἀλληγορούμενα. αὗται γάρ εἰσι δύο διαθήκαι, μία μὲν ἀπὸ ὅρους Σινᾶ, εἰς δουλείαν γεννώσα, ἥτις ἐστὶν Ἄγαρ·
- Γαλ. 4,24 Αυτὰ εἶναι ἀλληγορίαι, που προδιατυπώνουν ἄλλα γεγονότα. Διότι αὖ δύο αὐταὶ γυναῖκες εἰκονίζουσιν τὰς δύο διαθήκας. Ἡ μὲν μία διαθήκη εἶναι ἡ τοῦ ὅρους Σινᾶ, ἡ ὁποία γεννᾷ τὰ παιδιά τῆς εἰς τὴν δουλείαν τοῦ Νομοῦ καὶ ἡ ὁποία εἰκονίζεται ἀπὸ τὴν Ἀγαρ.
- Γαλ. 4,25 τὸ γὰρ Ἄγαρ Σινᾶ ὅρος ἐστὶν ἐν τῇ Ἀραβίᾳ, συστοιχεῖ δὲ τῇ νῦν Ἱερουσαλήμ, δουλεύει δὲ μετὰ τῶν τέκνων αὐτῆς·
- Γαλ. 4,25 Διότι, ὅπως εἶναι γνωστόν, τὸ ὅρος Σινᾶ λέγεται καὶ Ἀγαρ. Ὑπάρχει εἰς τὴν Ἀραβίαν, ἀντιστοιχεῖ δὲ καὶ προτυπώνει τὴν ἐπίγειον Ἱερουσαλήμ. Αὕτη δὲ ἡ ἐπίγειος Ἱερουσαλήμ μαζὴ με τὰ τέκνα τῆς εἶναι δούλη, ὅπως δούλη υπῆρξε καὶ ἡ Ἀγαρ.

- Γαλ. 4,26 ἡ δὲ ἄνω Ἱερουσαλὴμ ἐλευθέρα ἐστίν, ἣτις ἐστὶ μήτηρ πάντων ἡμῶν.
- Γαλ. 4,26 Ἡ δε επουράνιος Ἱερουσαλὴμ εἶναι ἐλευθέρα. Αὐτὴ ἀκριβῶς εἶναι ἡ μητέρα ὅλων ἡμῶν των Χριστιανῶν.
- Γαλ. 4,27 γέγραπται γάρ· εὐφράνθητι στείρα ἢ οὐ τίκτουσα, ῥῆξον καὶ βόησον ἢ οὐκ ὠδίνουσα· ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου μᾶλλον ἢ τῆς ἐχούσης τὸν ἄνδρα.
- Γαλ. 4,27 Ἐχει ἄλλωστε γραφὴ προφητικῶς εἰς τὴν Π. Διαθήκην· “γέμισε με χαρὰν καὶ ευφροσύνην συ ἡ Εκκλησία, ἡ ὁποία πρὶν ἔλθῃ ὁ Χριστὸς ἦσαν στείρα καὶ δὲν ἐγεννούσες τέκνα. Κραύγασε με ἀγαλλίασιν καὶ βόησε χαρμόσυνα συ, ἡ ὁποία ἕως τῶρα δὲν εἶχες γεννήσει τέκνα καὶ δὲν εἶχες γνωρίσει τὰς ὠδῖνας τοῦ τοκετοῦ. Διότι τὰ παιδιὰ σου, ποὺ ἦσαν ἐρημὴ ἀπὸ ἀνδρα, θὰ εἶναι πολλὰ, περισσότερα ἀπὸ ὅσα εἶχεν ἀποκτήσει, ἡ ἐπίγειος Ἱερουσαλὴμ, ἡ ὁποία, ἐπειδὴ ἐγνώριζε τὸν ἀληθινὸν Θεόν, ἐφαίνετο σαν νὰ ἔχῃ ἄνδρα”.
- Γαλ. 4,28 ἡμεῖς δέ, ἀδελφοί, κατὰ Ἰσαὰκ ἐπαγγελίας τέκνα ἐσμέν.
- Γαλ. 4,28 Ἡμεῖς δὲ οἱ Χριστιανοί, ἀδελφοί, εἴμεθα τέκνα, ποὺ ἐγεννήθημεν σύμφωνα με τὰς υποσχέσους τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν Ἀβραάμ, ὅπως εἶχε γεννηθῇ τότε καὶ ὁ Ἰσαάκ.
- Γαλ. 4,29 ἀλλ’ ὥσπερ τότε ὁ κατὰ σὰρκα γεννηθεὶς ἐδίωκε τὸν κατὰ πνεῦμα, οὕτω καὶ νῦν.
- Γαλ. 4,29 Ἀλλ’ ὅπως τότε ὁ υἱός, ποὺ ἐγεννήθη κατὰ τοὺς βιολογικοὺς νόμους τῆς σαρκός, ἐφθονοῦσε καὶ κατεδίωκε τὸν Ἰσαάκ, ποὺ εἶχε γεννηθῇ με τὴν δύναμιν τοῦ Πνεύματος καὶ με τρόπον ὑπερφυσικόν, ἔτσι καὶ τῶρα οἱ πνευματικοὶ ἀπόγονοι τοῦ Ἀβραάμ, οἱ Χριστιανοί, διώκονται ἀπὸ τοὺς κατὰ σὰρκα ἀπογόνους, δηλαδὴ ἀπὸ τοὺς Εβραίους.
- Γαλ. 4,30 ἀλλὰ τί λέγει ἡ γραφή; ἔκβαλε τὴν παιδίσκην καὶ τὸν υἱὸν αὐτῆς· οὐ μὴ γὰρ κληρονομήσει ὁ υἱὸς τῆς παιδίσκης μετὰ τοῦ υἱοῦ τῆς ἐλευθέρας.

Γαλ. 4,30 Αλλά τι λέγει επί του γεγονότος αυτού η Γραφή; “Διώξε την δούλην, την Αγαρ, και το παιδί της, τον Ισμαήλ, ειπεν ο Θεός στον Αβραάμ· διότι δεν θα κληρονομήση ο υιός της δούλης μαζί με τον υιόν της ελευθέρας”.

Γαλ. 4,31 Ἄρα, ἀδελφοί, οὐκ ἐσμὲν παιδίσκης τέκνα, ἀλλὰ τῆς ἐλευθέρας.

Γαλ. 4,31 Κατὰ συνέπειαν, ἀδελφοί, δεν εἴμεθα παιδιά της δούλης, της επιγείου δηλαδή Ιερουσαλήμ, η οποία ευρίσκεται υπό την κυριαρχίαν του Νομου, ἀλλ' εἴμεθα τέκνα της ελευθέρας, δηλαδή της επουρανίου Ιερουσαλήμ, της Εκκλησίας του Χριστοῦ.

ΠΡΟΣ ΓΑΛΑΤΑΣ 5

Γαλ. 5,1 Τῇ ἐλευθερίᾳ οὖν, ἧ Χριστὸς ἡμᾶς ἠλευθέρωσε, στήκετε, καὶ μὴ πάλιν ζυγῷ δουλείας ἐνέχεσθε.

Γαλ. 5,1 Σταθήτε, λοιπόν, και μένετε στερεοί και ακλόνητοι εις την ἐλευθερίαν, με την οποίαν ο Χριστός μας ἠλευθέρωσε και μη βάζετε πάλιν τον εαυτὸν σας κάτω ἀπὸ τον ζυγὸν της δουλείας των τυπικῶν διατάξεων του Νομου.

Γαλ. 5,2 Ἴδε ἐγὼ Παῦλος λέγω ὑμῖν ὅτι ἐὰν περιτέμνησθε, Χριστὸς ὑμᾶς οὐδὲν ὠφελήσει.

Γαλ. 5,2 Ἰδού ἐγὼ ο Παῦλος σας το λέγω και σας το διαβεβαιώνω, ὅτι ἐὰν περιτέμνεσθε, ὅπως σας συνιστοῦν οἱ ψευδοδιδάσκαλοι, ο Χριστὸς τίποτε δεν θα σας ὠφελήσῃ.

Γαλ. 5,3 μαρτύρομαι δὲ πάλιν παντὶ ἀνθρώπῳ περιτεμνομένῳ ὅτι ὀφειλέτης ἐστὶν ὅλον τὸν νόμον ποιῆσαι.

Γαλ. 5,3 Καταθέτω και πάλιν επίσημον μαρτυρίαν ενώπιον του Θεοῦ εις κάθε ἀνθρωπον που περιτέμνεται, ὅτι υποχρεοῦται να τηρήσῃ ὅλον τον Νομον, (εφ' ὅσον ἀπὸ αὐτὸν περιμένει την δικαίωσιν και ὄχι ἀπὸ τον Χριστόν).

- Γαλ. 5,4 κατηργήθητε ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ οἵτινες ἐν νόμῳ
δικαιοῦσθε, τῆς χάριτος ἐξεπέσατε·
- Γαλ. 5,4 Σεις οι οποίοι επιμένετε και προσπαθήτε να εὑρετε την
δικαίωσιν δια του Μωσαϊκού Νομου, δεν ἔχετε πλέον
καμμίαν σχέσιν με τον Χριστόν, εγίνατε ἐκπτωτοι ἀπὸ την
χάριν του Χριστοῦ. Δεν εἰσθε ὅπως ημεῖς.
- Γαλ. 5,5 ἡμεῖς γὰρ Πνεύματι ἐκ πίστεως ἐλπίδα δικαιοσύνης
ἀπεκδεχόμεθα.
- Γαλ. 5,5 Διότι ημεῖς δια του Αγίου Πνεύματος, που ἔχομεν λάβει,
πληροφορούμεθα και περιμένομεν με βεβαιότητα την
ἐλπίδα της δικαιοσύσεως ἀπὸ την πίστιν στον Χριστόν και ὄχι
ἀπὸ τα ἔργα του Νομου.
- Γαλ. 5,6 ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ οὔτε περιτομή τι ἰσχύει οὔτε
ἀκροβυστία, ἀλλὰ πίστις δι' ἀγάπης ἐνεργουμένη.
- Γαλ. 5,6 Διότι εἰς την νέαν ζωὴν και πολιτείαν την εν Χριστῷ Ἰησοῦ,
οὔτε η περιτομή ἔχει καμμίαν ἰσχύν δια την δικαίωσιν οὔτε
η ἀκροβυστία, ἀλλὰ ἰσχύει μόνον η πίστις, η οποία
εκδηλώνεται με τα ἔργα της ζωντανῆς και ἀληθινῆς ἀγάπης.
- Γαλ. 5,7 Ἐτρέχετε καλῶς· τίς ὑμᾶς ἐνέκοψε τῇ ἀληθείᾳ μὴ
πεῖθεσθαι;
- Γαλ. 5,7 Ετρέχατε στον δρόμον του καταρτισμοῦ σας καλά. Ποιὸς
τώρα ἔβαλε προσκόμματα στον δρόμον σας και σας
ἀνέκοψε την ορμὴν, ὥστε να μη πείθεσθε και να μη
επαναπαύεσθε εἰς την ἀλήθειαν του Ευαγγελίου;
- Γαλ. 5,8 ἢ πεισμονὴ οὐκ ἐκ τοῦ καλοῦντος ὑμᾶς.
- Γαλ. 5,8 Το πείσμα και η ἰσχυρογνωμοσύνη σας αὐτὴ δεν προέρχεται
ἀπὸ τον Κυριον, ο οποίος ὅπως προηγουμένως, ἔτσι και
τώρα σας καλεῖ εἰς την δικαίωσιν και την σωτηρίαν.
- Γαλ. 5,9 μικρὰ ζύμη ὅλον τὸ φύραμα ζυμοῖ.
- Γαλ. 5,9 Μη νομίσετε δε ὅτι εἶναι ἀσήμαντον γεγονὸς να τηρήτε και
μερικὰς ἔστω διατάξστου Νομου. Διότι μικρὸ προζύμι
μεταβάλλει και ζυμώνει ὅλο το ζυμᾶρι.

- Γαλ. 5,10 ἐγὼ πέποιθα εἰς ὑμᾶς ἐν Κυρίῳ ὅτι οὐδὲν ἄλλο φρονήσετε· ὁ δὲ ταρασσὼν ὑμᾶς βαστάσει τὸ κρίμα, ὅστις ἂν ᾖ.
- Γαλ. 5,10 Ἐν τούτοις ἐγὼ ἔχω δια σας πεποίθησιν, που μου εμπνέει ο Κύριος, ὅτι κανένα ἄλλο φρόνημα ξένο προς την διδασκαλίαν του Χριστοῦ δεν θα υιοθετήσετε. Εκείνος δε ο οποίος σας αναταράσσει με τας ψευδοδιδασκαλίας του θα βαστάση επάνω του την δικαίαν κρίσιν και κατάκρισιν εκ μέρους του Θεοῦ, οποιοσδήποτε και αν εἶναι αὐτός.
- Γαλ. 5,11 ἐγὼ δέ, ἀδελφοί, εἰ περιτομὴν ἔτι κηρύσσω, τί ἔτι διώκομαι; ἄρα κατήργηται τὸ σκάνδαλον τοῦ σταυροῦ.
- Γαλ. 5,11 Μὴ ἀκούετε δε τους ψευδαδέλφους, οι οποίοι ἐφθασαν μέχρι του σημείου να διαδίδουν, ὅτι ἐγὼ διδάσκω την τήρησιν της περιτομῆς. Ἀδελφοί, εἰ ἐγὼ κηρύττω τώρα και συνιστῶ την περιτομὴν, διατί να καταδιώκωμαι ἀκόμη ἀπὸ τους Εβραίους; Διότι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἔχει ἐξαλειφθῆ πλέον το σκάνδαλον, που δημιουργεῖται μεταξύ των Εβραίων ἀπὸ το κήρυγμά μου περί του λυτρωτικοῦ σταυρικοῦ θανάτου.
- Γαλ. 5,12 ὄφελον καὶ ἀποκόψονται οἱ ἀναστατοῦντες ὑμᾶς.
- Γαλ. 5,12 Αὐτοί οι οποίοι σας ἀναστατώνουν με τας συκοφαντίας και τας ψευδεῖς διδασκαλίας των ὄχι μόνον ας περιτμηθούν, αν θέλουν, ἀλλὰ και ας ακρωτηριασθούν ἀκόμη.
- Γαλ. 5,13 Ὑμεῖς γὰρ ἐπ' ἐλευθερίᾳ ἐκλήθητε, ἀδελφοί· μόνον μὴ τὴν ἐλευθερίαν εἰς ἀφορμὴν τῇ σαρκί, ἀλλὰ διὰ τῆς ἀγάπης δουλεύετε ἀλλήλοις.
- Γαλ. 5,13 Διότι σεις, ἀδελφοί, ἔχετε κληθῆ ἀπὸ τον Κυριον, να γίνετε και να μείνετε ἐλεύθεροι. Μονον προσέξατε, μήπως αὐτὴν την ἐλευθερίαν την χρησιμοποιήσετε ως ἀφορμὴ δια σαρκικὴν ζωὴν. Ἀλλὰ τουναντίον πρέπει να υπηρετήτε σαν δούλοι ο ἕνας τον ἄλλον δια της ἀγάπης του Χριστοῦ.
- Γαλ. 5,14 ὁ γὰρ πᾶς νόμος ἐν ἐνὶ λόγῳ πληροῦται, ἐν τῷ,

ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτὸν.

Γαλ. 5,14

Ολος ἄλλωστε ο Νομος συγκεφαλαιώνεται πλήρως εἰς ἓνα λόγον· εἰς τὴν ἐντολήν· “θα ἀγαπήσης τὸν πλησίον σου, ὅπως τὸν εαυτὸν σου”.

Γαλ. 5,15

εἰ δὲ ἀλλήλους δάκνετε καὶ κατεσθίετε, βλέπετε μὴ ὑπ’ ἀλλήλων ἀναλωθῆτε.

Γαλ. 5,15

Εάν ὁμως δαγκώνετε καὶ κατατρώγετε ὁ ἓνας τὸν ἄλλον, πράγμα που μαρτυρεῖ ἔλλειψιν ἀγάπης, προσέξατε, μήπως ἀλληλοκαταστροφῆτε καὶ ἀφανισθῆτε μεταξύ σας.

Γαλ. 5,16

Λέγω δέ, πνεύματι περιπατεῖτε καὶ ἐπιθυμίαν σαρκὸς οὐ μὴ τελέσητε.

Γαλ. 5,16

Εννοῶ δε τοῦτο, ὅτι πρέπει νὰ ζήτε καὶ νὰ συμπεριφέρεσθε μεταξύ σας σύμφωνα με τὸ θέλημα καὶ τὸν φωτισμὸν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ ἐτσι δεν θα ἐκτελέσετε τὴν ἐπιθυμίαν τῆς σαρκὸς (ἡ ὁποία ἐπιθυμία, καθὸ ἀμαρτωλή, δημιουργεῖ καταστρεπτικὰς ἐρίδας μεταξύ σας).

Γαλ. 5,17

ἢ γὰρ σὰρξ ἐπιθυμεῖ κατὰ τοῦ πνεύματος, τὸ δὲ πνεῦμα κατὰ τῆς σαρκὸς· ταῦτα δὲ ἀντίκειται ἀλλήλοις, ἵνα μὴ ἃ ἂν θέλητε ταῦτα ποιῆτε.

Γαλ. 5,17

Διότι ἡ σὰρξ, ὁ παλαιὸς ἄνθρωπος, ἐπιθυμεῖ καὶ ἐπιζητεῖ ἀντίθετα πρὸς τὸ πνεῦμα, καὶ τὸ πνεῦμα, ἡ ἀνωτέρα φύσις τοῦ ἀνθρώπου, που ἐμπνέεται ἀπὸ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, ἐπιθυμεῖ ἀντίθετα πρὸς τὴν σάρκα. Αὐτὰ δε ἀντιτίθενται καὶ ἀνταγωνίζονται τὸ ἓνα τὸ ἄλλο, ὥστε νὰ μὴ πράττετε ἐκεῖνα, τὰ ὁποία θέλετε.

Γαλ. 5,18

εἰ δὲ Πνεύματι ἄγεσθε, οὐκ ἐστὲ ὑπὸ νόμον.

Γαλ. 5,18

Εάν, λοιπόν, ὀδηγήσθε καὶ ἐμπνέεσθε ἀπὸ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, δεν εἰσθε πλέον κάτω ἀπὸ τὸν ζυγὸν τοῦ Νομοῦ.

Γαλ. 5,19

φανερὰ δὲ ἐστὶ τὰ ἔργα τῆς σαρκὸς, ἅτινὰ ἐστὶ μοιχεία, πορνεία, ἀκαθαρσία, ἀσέλγεια,

Γαλ. 5,19

Εἶναι δε φανερὰ τὰ ἔργα, εἰς τὰ ὁποία παρασύρει τὸν ἄνθρωπον ἡ διεφθαρμένη σαρκικὴ φύσις τοῦ· εἶναι δε αὐτὰ

- Γαλ. 5,20 τα πονηρά έργα η μοιχεία, η πορνεία, κάθε πράξις διαφθοράς, που κάμνει τον άνθρωπον ακάθαρτον, η ακολασία και η μανία δια την απόλαυσιν της ηδονής, είδωλολατρία, φαρμακεία, ἔχθραι, ἔρεις, ζῆλοι, θυμοί, ἐριθείαι, διχοστασίαι, αἵρέσεις,
- Γαλ. 5,20 η ειδωλολατρία, η μαγεία. Εἶναι δε ἀκόμη αι εχθρότητες και αι αντιπάθειαι, αι φιλονεικίαι και αι ἐριδες, αι ζηλοφθονίαι, οι θυμοί, οι φατριασμοί, που διαιροῦν τους ανθρώπους εις κόμματα, αι διχόνιαι, αι αιρέσεις, που οδηγούν εις σχίσματα,
- Γαλ. 5,21 φθόνοι, φόνοι, μέθαι, κῶμοι καὶ τὰ ὅμοια τούτοις, ἃ προλέγω ὑμῖν καθὼς καὶ προεῖπον, ὅτι οἱ τὰ τοιαῦτα πράσσοντες βασιλείαν Θεοῦ οὐ κληρονομήσουσιν.
- Γαλ. 5,21 οι φθόνοι, οι φόνοι, αι μέθαι, αι ἄσωτοι και ἄσεμνοι διασκεδάσεις και τα ἄλλα ὅμοια προς αὐτά, δια τα οποία σας προλέγω, ὅπως ἄλλωστε και κατὰ την πρώτην ἐπίσκεψίν μου, ὅταν σας ἐκήρυξα το Ευαγγέλιόν μου, σας εἶχα εἶπει, ὅτι ἐκεῖνοι οι οποίοι διαπράττουν τέτοια αμαρτήματα και δεν μετανοοῦν δι' αὐτά, δεν θα κληρονομήσουν την βασιλείαν των ουρανῶν.
- Γαλ. 5,22 ὁ δὲ καρπὸς τοῦ Πνεύματός ἐστιν ἀγάπη, χαρά, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίστις,
- Γαλ. 5,22 Ο καρπὸς ὅμως, τον ὁποῖον το Ἅγιον Πνεῦμα παράγει εις τας καλοπροαιρέτους και πιστάς καρδίας, εἶναι η ἀγάπη προς ὅλους, η χαρά ἀπὸ την λύτρωσιν που δίδει ο Χριστός, η εἰρήνη που παρέχει η ἀγαθὴ συνείδησις, η μακροθυμία προς ἐκείνους που πταῖουν ἀπέναντι μας, η καλωσύνη και η διάθεσις να εἴμεθα ἐξυπηρετικοὶ προς τους ἄλλους, η ἀγαθότης της καρδίας, η αξιοπιστία στους λόγους και τας υποσχέσεις μας,
- Γαλ. 5,23 πρᾶότης, ἐγκράτεια· κατὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἔστι νόμος.
- Γαλ. 5,23 η πρᾶότης ἀπέναντι ἐκείνων, που μας φέρονται κατὰ

τρόπον εξοργιστικών, η εγκράτεια και η αποφυγή κάθε πονηράς επιθυμίας και πράξεως. Εναντίον των ανθρώπων, που έχουν αυτές τις αρετές, δεν υπάρχει και δεν ισχύει ο νόμος.

Γαλ. 5,24 οἱ δὲ τοῦ Χριστοῦ τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν σὺν τοῖς παθήμασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις.

Γαλ. 5,24 Οι δε αληθινοὶ οπαδοὶ και μαθηταὶ του Χριστοῦ ἔχουν σταυρώσει και νεκρώσει τον παλαιὸν σαρκικὸν ἄνθρωπον, μαζί με τα πάθη και τας αμαρτωλὰς ἐπιθυμίας του.

Γαλ. 5,25 Εἰ ζῶμεν πνεύματι, πνεύματι καὶ στοιχῶμεν.

Γαλ. 5,25 Εάν πράγματι ζῶμεν την ζωὴν του Ἁγίου Πνεύματος, πρέπει να πορευθώμεθα και να συμπεριφερόμεθα σύμφωνα με ὅσα το Πνεῦμα μας διδάσκει.

Γαλ. 5,26 μὴ γινώμεθα κενόδοξοι, ἀλλήλους προκαλούμενοι, ἀλλήλοις φθονοῦντες.

Γαλ. 5,26 Ας μη γινώμεθα κενόδοξοι, προσκαλοῦντες και εξερεθίζοντες ο ἕνας τον ἄλλον εἰς ἀντιθέσεις και φιλονεικίας και φθονοῦντες ο ἕνας τον ἄλλον.

ΠΡΟΣ ΓΑΛΑΤΑΣ 6

Γαλ. 6,1 Ἀδελφοί, ἐὰν καὶ προληφθῇ ἄνθρωπος ἐν τινὶ παραπτώματι, ὑμεῖς οἱ πνευματικοὶ καταρτίζετε τὸν τοιοῦτον ἐν πνεύματι πραότητος σκοπῶν σεαυτὸν, μὴ καὶ σὺ πειρασθῆς.

Γαλ. 6,1 Αδελφοί, εάν ἀπὸ ἀδυναμίαν παρασυρθῇ κανεὶς και περιπέσῃ εἰς κάποιο ἀμάρτημα, σεις οι πνευματικῶς προωδευμένοι και ισχυροὶ ας διορθώνετε αὐτὸν και ας τον καθοδηγήτε με πνεῦμα πραότητος. Ἀλλὰ και συ που διορθώνστον ἄλλον, πρόσεχε τον εαυτὸν σου, μήπως και ο ἴδιος περιπέσῃ εἰς πειρασμὸν και παρασυρθῇ εἴτε στο

- Γαλ. 6,2 ίδιον αμάρτημα, είτε στο αμάρτημα της υψηλοφροσύνης.
ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε, καὶ οὕτως ἀναπληρώσατε τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ.
- Γαλ. 6,2 Ας υπομένετε με πραότητα ο ἕνας του ἄλλου τα ελαττώματα, τα οποία, καθό αλαττώματα, εἶναι φορτικά και ενοχλητικά και ἔτσι τηρήσατε πλήρως τον νόμον του Χριστοῦ, που διδάσκει την αγάπην. (Ἀνθρωπος, που δεν δείχνει τέτοιαν υπομονήν, ἀλλ' οργίζεται και περιφρονεῖ τον παρασυρθέντα, δεν ἔχει την αγάπην του Χριστοῦ).
- Γαλ. 6,3 εἰ γὰρ δοκεῖ τις εἶναι τι μηδὲν ὄν, ἑαυτὸν φρεναπατᾷ.
- Γαλ. 6,3 Διότι εἰ κανεῖς νομίζει, ὅτι εἶναι κάτι τι, ἐνὼ εἰς την πραγματικότητα, ἐξ αἰτίας του ἐγωϊσμοῦ του, δεν εἶναι τίποτε, αὐτός ἐξαπατά και πλανᾷ τον εαυτὸν του.
- Γαλ. 6,4 τὸ δὲ ἔργον ἑαυτοῦ δοκιμαζέτω ἕκαστος, καὶ τότε εἰς ἑαυτὸν μόνον τὸ καύχημα ἔξει καὶ οὐκ εἰς τὸν ἕτερον·
- Γαλ. 6,4 Δι' αὐτὸ ο καθένας ας ἐρευνᾷ και ας ἐξετάζη με προσοχήν το ἔργον του, και αν το εὖρη σύμφωνον με το θέλημα του Θεοῦ, θα ἔχη λόγον να καυχᾶται στον εαυτὸν του και δια τον εαυτὸν του μόνον, και ὄχι ἐν σχέσει προς την διαγωγὴν του ἄλλου.
- Γαλ. 6,5 ἕκαστος γὰρ τὸ ἴδιον φορτίον βαστάσει.
- Γαλ. 6,5 Διότι κατὰ την δευτέραν παρουσίαν ο καθένας θα βαστάσῃ το φορτίον των ιδικῶν του αμαρτιῶν.
- Γαλ. 6,6 Κοινωνεῖτω δὲ ὁ κατηχούμενος τὸν λόγον τῷ κατηχοῦντι ἐν πᾶσιν ἀγαθοῖς.
- Γαλ. 6,6 Καθένας δε που διδάσκεται τον λόγον του Θεοῦ και καθοδηγεῖται στον δρόμον της σωτηρίας, ας κάμνῃ τον διδάσκαλον και κατηχητὴν του μέτοχον εἰς ὅλα τα ἀγαθὰ του.
- Γαλ. 6,7 Μὴ πλανᾶσθε, Θεὸς οὐ μυκτηρίζεται· ὁ γὰρ ἐὰν σπεῖρῃ ἄνθρωπος, τοῦτο καὶ θερίσει·
- Γαλ. 6,7 Μη πλανᾶσθε. Ο Θεός δεν ἐξαπατάται οὔτε και περιπαίζεται. Διότι κατὰ την ἡμέραν της μεγάλης κρίσεως

- θα θερίση ο άνθρωπος εκείνο, που θα έχη σπείρει.
- Γαλ. 6,8 ὅτι ὁ σπείρων εἰς τὴν σάρκα ἑαυτοῦ ἐκ τῆς σαρκὸς θερίσει φθοράν, ὁ δὲ σπείρων εἰς τὸ πνεῦμα ἐκ τοῦ πνεύματος θερίσει ζωὴν αἰώνιον.
- Γαλ. 6,8 Εκείνος που σπέρνει εἰς τὴν σάρκα τὰ ἔργα τῆς αμαρτίας καὶ τῆς διαφθοράς, αὐτὸς θα θερίσῃ ἀπὸ τὰ ἔργα τῆς σαρκὸς τὸν ὀλεθρον, τὴν αἰωνίαν κόλασιν. Εκείνος δε ὁ ὁποῖος σπέρνει καὶ καλλιεργεῖ στο πνεῦμα τοῦ τὰ ἔργα, που εμπνέει τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, θα θερίσῃ ἀπὸ τὰ ἔργα τοῦ πνεύματος τὴν αἰώνιον ζωὴν.
- Γαλ. 6,9 τὸ δὲ καλὸν ποιοῦντες μὴ ἐκκακῶμεν· καιρῷ γὰρ ἰδίῳ θερίσομεν μὴ ἐκλυόμενοι.
- Γαλ. 6,9 Οταν δε πράττωμεν τὸ καλὸν, ας μὴ ἀποκάμνωμεν ἀπὸ τὰς δυσκολίας που συναντῶμεν, καὶ ἀπὸ τὰς θυσίας, εἰς τὰς ὁποίας υποβαλλόμεθα. Διότι εἰς καιρὸν ὠρισμένον θα θερίσωμεν τοὺς καρποὺς τῶν καλῶν ἔργων μας, εφ' ὅσον τώρα δὲν ἀποκάμνομεν καὶ δὲν παραλύομεν.
- Γαλ. 6,10 Ἄρα οὖν ὥς καιρὸν ἔχομεν, ἐργαζώμεθα τὸ ἀγαθὸν πρὸς πάντας, μάλιστα δὲ πρὸς τοὺς οἰκείους τῆς πίστεως.
- Γαλ. 6,10 Λοιπὸν, ἕως ὅτου ἔχομεν καιρὸν, τώρα που εὐρισκόμεθα εἰς τὴν παρούσαν ζωὴν, ας πράττωμεν με προθυμίαν τὰ ἀγαθὰ ἔργα πρὸς ὅλους, μάλιστα δε πρὸς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι, δια τῆς πίστεως στον Χριστόν, μας ἐγέναν οἰκεῖοι καὶ ἀδελφοί.
- Γαλ. 6,11 Ἴδετε πηλίκους ὑμῖν γράμμασιν ἔγραψα τῇ ἐμῇ χειρί.
- Γαλ. 6,11 Ἴδετε με πόσῃ λεπτομέρειαν καὶ σαφήνειαν σας ἔγραψα με τὸ ἰδιό μου τὸ χέρι.
- Γαλ. 6,12 ὅσοι θέλουσιν εὐπροσωπῆσαι ἐν σαρκί, οὗτοι ἀναγκάζουσιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι, μόνον ἵνα μὴ τῷ σταυρῷ τοῦ Χριστοῦ διώκωνται.
- Γαλ. 6,12 Ὅσοι θέλουν νὰ φανοῦν εὐπρόσωποι καὶ νὰ ἀρέσουν στους ἀνθρώπους τοῦ κόσμου δια πράγματα, που ἀναφέρονται εἰς

την σάρκα, αυτοί σας πειθαναγκάζουν να περιτέμνεσθε, όχι από πεποίθισιν εις την αξίαν της περιτομής, αλλά μόνον και μόνον δια να μη καταδιώκονται από τους Εβραίους εξ αιτίας του κηρύγματος περί του σταυρού του Χριστού.

Γαλ. 6,13

οὐδὲ γὰρ οἱ περιτετμημένοι αὐτοὶ νόμον φυλάσσουσιν, ἀλλὰ θέλουσιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι, ἵνα ἐν τῇ ὑμετέρᾳ σαρκὶ καυχῶνται.

Γαλ. 6,13

Αὐτὸ δε αποδεικνύεται καὶ ἀπὸ το γεγονός, ὅτι οὔτε αὐτοὶ οἱ περιτετμημένοι δεν τηροῦν τον Νομον του Μωϋσέως, ἀλλὰ θέλουν να περιτέμνεσθε σεις, δια να καυχῶνται αὐτοὶ εις την ιδικήν σας σάρκα, ὅτι δηλαδή σας ἐπεισαν να δεχθῆτε την σαρκικήν περιτομήν.

Γαλ. 6,14

ἐμοὶ δὲ μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι εἰ μὴ ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι' οὗ ἐμοὶ κόσμος ἐσταύρωται καὶ ἐγὼ τῷ κόσμῳ.

Γαλ. 6,14

Μη γένοιτο δε ποτέ να καυχηθῶ ἐγὼ δια τίποτε ἄλλο, παρά μόνον δια τον σταυρικόν θάνατον του Κυρίου ημῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δια του οποιου ἔχει πλέον σταυρωθῇ και νεκρωθῇ ως προς ἐμέ ο κόσμος, ὅπως και ἐγώ, χάρις στον σταυρόν του Κυρίου, ἔχω σταυρωθῇ και νεκρωθῇ δια τον κόσμον.

Γαλ. 6,15

ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ οὔτε περιτομή τι ἰσχύει οὔτε ἀκροβυστία, ἀλλὰ καινὴ κτίσις.

Γαλ. 6,15

Διότι εις την νέαν κατάστασιν της σωτηρίας και της πνευματικής ζωής, που προσφέρει ο Χριστός, οὔτε η περιτομή ἔχει καμμίαν ισχύν οὔτε η ακροβυστία, ἀλλ' ισχύει η νέα πνευματικὴ δημιουργία και αναγέννησις, που παρέχεται ἀπὸ τον Χριστόν.

Γαλ. 6,16

καὶ ὅσοι τῷ κανόνι τούτῳ στοιχήσουσιν, εἰρήνην ἐπ' αὐτοὺς καὶ ἔλεος, καὶ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ τοῦ Θεοῦ.

Γαλ. 6,16

Και ὅσοι θα ακολουθήσουν αὐτόν τον κανόνα και θα πορευθούν σύμφωνα με την διδασκαλίαν του Χριστοῦ, θα ἔχουν εἰρήνην και ἔλεος ἀπὸ τον Θεόν, ὅπως γενικώτερα θα ἔχη εἰρήνην και ἔλεος ο νέος Ἰσραὴλ της χάριτος, ο

χριστιανικός λαός του Θεού.

Γαλ. 6,17

Τοῦ λοιποῦ κόπους μοι μηδεὶς παρεχέτω· ἐγὼ γὰρ τὰ στίγματα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματί μου βαστάζω.

Γαλ. 6,17

Εἰς το ἐξῆς να μη με βάζη κανεῖς εἰς κόπους και ενοχλήσεις δια τα ζητήματα, που αναφέρονται εἰς την περιτομήν και τας άλλας τυπικὰς διατάξτου μωσαϊκού Νομου. Πεισθήτε εἰς αὐτά που σας λέγω, διότι ἐγὼ βαστάζω ἐπάνω στο σώμά μου τα σημάδια των πληγών, που υπέστην δια τον Κυριον, και αὐτά μαρτυροῦν την αγνήν πίστιν μου προς τον Χριστόν και την φιλαλήθειάν μου.

Γαλ. 6,18

Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τοῦ πνεύματος ὑμῶν, ἀδελφοί· ἀμήν.

Γαλ. 6,18

Αδελφοί, η χάρις του Κυρίου μας Ιησού Χριστού εἶθε να εἶναι πάντοτε με το πνεῦμα σας και να σας ενισχύη συνεχῶς εἰς την πνευματικὴν σας ζωήν και πρόοδον. Ἀμήν.